

EXECUTIE VAN STRAFVONNISSEN IN CURAÇAO

Inspectieonderzoek van de Raad voor de rechtshandhaving naar de mate waarin het Openbaar Ministerie in Curaçao strafvonnis ten uitvoer legt.

Colofon

Uitgever: Raad voor de rechtshandhaving

Jaar: 2014

Maand: Mei

Plaats: Willemstad, Curaçao

Vindplaats Internet: www.raadrechtshandhaving.com

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	3
Lijst van afkortingen	5
Voorwoord	6
Samenvatting, conclusie en aanbevelingen	7
Vrijheidstraffen en maatregelen	7
Taakstraf	11
Geldboete	13
Schadevergoeding	14
Schadevergoeding ter voorkoming van vervolging	14
Conclusie	15
Aanbevelingen	16
1. Inleiding	17
1.1. Aanleiding en probleemstelling	17
1.2. Onderzoeksvraag	17
1.2.1. De hoofdvraag	17
1.2.2. De deelvragen	18
1.3. De doelstelling	18
1.4. Het toetsingskader	18
1.5. Afbakening	19
1.6. Onderzoeksopzet	19
1.7. Leeswijzer	20
2. Vrijheidstraffen en maatregelen	21
2.1. De inleiding	21
2.2. Het Wettelijk kader	21
2.2.1. De gevangenisstraf	21
2.2.2. De executie	22
2.2.3. Plaatsing in een psychiatrische inrichting en terbeschikkingstelling	22
2.2.4. Overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen	23
2.4. De bevindingen	23
2.4.1.1. De organisatie	23
2.4.1.2. De middelen	26
2.4.2. Het toezicht	27
2.4.3. De resultaten	28

3. Taakstraf	31
3.1. Inleiding	31
3.2. Het wettelijk kader	31
3.3. De bevindingen.....	32
3.3.1.1. De organisatie	32
3.3.1.2.. De middelen	33
3.3.2. Het toezicht	35
3.3.1.2. De resultaten.....	35
4. Geldboete	39
4.1. De inleiding.....	39
4.2. Het wettelijk kader	39
4.2.1. Wetboek van Strafrecht	39
4.2. De bevindingen.....	40
4.2.1. De organisatie	40
4.2.2. De middelen	41
4.2.3. De resultaten.....	41
5. Schadevergoeding	42
5.2. Het wettelijk kader	42
5.2.1. Het wetboek van Strafrecht	42
5.3. De bevindingen.....	42
5.3.1. De organisatie	42
5.3.2. De middelen	43
5.3.3. De resultaten.....	43
6. Schadevergoeding ter voorkoming van vervolging	44
6.1. De inleiding.....	44
6.2.1. Het wettelijk kader	44
6.3. De bevindingen.....	44
6.3.1. De organisatie	44
6.3.3. De Resultaten	44
7. Conclusies en aanbevelingen	45
BIJLAGE I: Lijst van Geïnterviewde personen	47
BIJLAGE II: Lijst van Geraadpleegde bronnen	48
BIJLAGE III: Vragenlijst	49

Lijst van afkortingen

AG	Advocaat-Generaal bij het Parket van de Procureur-Generaal
ET	Elektronisch toezicht
Fte	Fulltime equivalent
GEA	Gerecht in eerste aanleg Curaçao
PRIEM	Parket Registratie en Informatie en Managementsysteem
OM	Het Openbaar Ministerie van Curaçao
OvJ	De Officier van Justitie
PG	Procureur-Generaal
SDKK	Sentro Detenshon i Korekshon Kòrsou
Tbs	Ter beschikkingstelling
VI	Voorlopige invrijheidstelling
WvSr	Wetboek van Strafrecht voor Curaçao
WvSv	Wetboek van Strafvordering voor Curaçao

Voorwoord

In zijn jaarplan 2014 heeft de Raad voor de rechtshandhaving bepaald dat dit jaar een onderzoek zal worden verricht naar de mate waarin het Openbaar Ministerie in Curaçao strafvonnissen ten uitvoer legt. Een rechterlijk vonnis kan verschillende voorwaarden bevatten en er zijn diverse factoren die invloed hebben op de wijze waarop de executie plaats moet vinden. De entiteiten verantwoordelijk en belast met de coördinatie van de executie moeten over een adequate infrastructuur, te weten personeel en middelen, beschikken om voor de executie van strafvonnissen zorg te dragen. Adequate uitvoering van vonnissen is belangrijk voor het vertrouwen in de democratische rechtstaat en in de justitiële instituten en doet recht aan personen die slachtoffers van criminaliteit zijn geworden. Als inspectieorgaan op de justitiële keten in Curaçao acht de Raad het van belang om dit inspectie-onderzoek te verrichten teneinde een bijdrage te leveren aan het verder optimaliseren van het executieproces. De Raad hoopt met dit onderzoek en de daaruit voortvloeiende aanbevelingen het beoogde doel van dit onderzoek te kunnen realiseren. De Raad beoogt hiermee de doelmatigheid bij de executie van strafvonnissen te bevorderen en een bijdrage te leveren aan de verbetering van de processen in het kader van de tenuitvoerlegging van vonnissen.

DE RAAD VOOR DE RECHTSHANDHAVING

Mr. G.H.E. Camelia, voorzitter

Mr. T.P.L. Bot en

Mr. F.E. Richards.

Samenvatting, conclusie en aanbevelingen

Het inspectierapport betreft een (doorlichtings)onderzoek met betrekking tot de executie van strafrechtelijke vonnissen. De Raad heeft besloten om dit onderzoek te verrichten aangezien onvolkomenheden in het proces van executie van strafrechtelijke vonnissen de geloofwaardigheid van het justitiële systeem aantasten. Het doel van het onderzoek is om de executie van strafvonnissen inzichtelijk te maken en de doelmatigheid van de executie van strafvonnissen te bevorderen. Bij de executie van strafvonnissen moet rekening worden gehouden met verschillende modaliteiten die het vonnis kan bevatten of op grond van de wet toegepast moeten worden. Deze modaliteiten nopen tot een degelijke organisatie en controle van de executie van rechterlijke vonnissen door het Openbaar Ministerie (OM) en de overige betrokken diensten. Tot slot worden de behaalde resultaten in de executie onder de loep genomen.

De door de Raad geformuleerde hoofdvraag luidt als volgt:

In hoeverre geeft het OM invulling aan haar taak om vonnissen in strafzaken te doen uitvoeren waarin gevangenisstraffen, taakstraffen, geldboete of een schadevergoeding is opgelegd en op welke wijze hanteert het OM de modaliteit om een verdachte in de gelegenheid te stellen strafvervolgning te voorkomen door het vergoeden van schade, en zijn er verbetermogelijkheden?

Om deze hoofdvraag te beantwoorden zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

1. In hoeverre legt het OM vonnissen inzake een gevangenisstraf ten uitvoer?
2. In hoeverre legt het OM vonnissen inzake een taakstraf ten uitvoer?
3. In hoeverre legt het OM vonnissen inzake een geldboete ten uitvoer?
4. In hoeverre legt het OM vonnissen met als bijzondere voorwaarde schadevergoeding ten uitvoer?
5. Op welke wijze gaat het OM om met de modaliteit om een verdachte in de gelegenheid te stellen strafvervolgning te voorkomen door het vergoeden van schade?
6. Zijn er verbetermogelijkheden?

Vrijheidsstraffen en maatregelen

Het OM is verantwoordelijk voor de executie van vonnissen en beschikkingen in strafzaken. Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou (verder SDKK) is belast met de uitvoering van de executie van strafvonnissen indien vrijheidsbeneming door de rechter is bevolen.

De rechter kan bij oplegging van de gevangenisstraf bepalen dat een gedeelte van een straf niet ten uitvoer zal worden gelegd.

De veroordeelde kan ter beschikking worden gesteld of in een psychiatrische inrichting worden opgenomen.

Daarnaast kunnen veroordeelden die twee derde van hun straf hebben uitgezeten voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld.

Er zijn verschillende termijnen die bij de executie van de gevangenisstraf in acht moeten worden genomen. Zo moet bijvoorbeeld de termijn dat een veroordeelde reeds in hechtenis heeft gebracht van de straftermijn worden afgetrokken.

Het OM kan bepalen dat een strafvonnis buiten Curaçao ten uitvoer zal worden gelegd. Dit vergt voldoende personeel en middelen.

Uit het onderzoek van de Raad is gebleken dat een team "Ondersteuning en Executie" (team 3 genaamd) in het jaar 2011 is opgezet en verder verstrekt in het jaar 2012. Deze afdeling is belast met de ondersteuning van de andere teams van het OM. De geplande invulling was conform de jaarplannen 2011-2012 en 2013 respectievelijk 14 en 13 Fte's. Tijdens de wederhoorfase had het OM aangegeven dat het geprojecteerd aantal vacatures 10 Fte's was. Op het verzoek van de Raad aan het OM om uitleg hiervan te geven heeft de Raad geen reactie ontvangen. Tijdens het onderzoek van de Raad bestond de formatie van de afdeling uit 7 Fte's. Derhalve is de geprojecteerde bezetting niet gehaald.

Binnen het OM worden de taken met betrekking tot de overdracht (van strafvonnissen verdeeld. Het tweedelijns Parket, het bureau van de Advocaat Generaal (AG), is belast met de administratieve afhandeling. De verantwoordelijkheid voor het toezicht op de executie ligt bij het eerstelijns Parket. Uit het jaarverslag 2012 van het Parket PG blijkt dat het bureau AG uit een kleine formatie bestaat, die binnen het OM relatief gezien op peil is. Uit onderzoek is gebleken dat de afhandeling van de overdracht van de executie van strafvonnissen in de praktijk belemmerd wordt door een aantal factoren. Het proces voor de afhandeling duurt te lang. Het loopt via diplomatieke wegen en het ontvangende land moet hiervoor toestemming geven, hetgeen doorgaans veel tijd in beslag neemt. Dit heeft geleid tot het instellen van de commissie 'Scheperboer' die heeft geadviseerd om de vreemdelingengratie in te voeren met als doel de celcapaciteit in Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou (SDKK) beter te benutten. Hierdoor kan een veroordeelde vreemdeling, na een derde ($\frac{1}{3}$) van zijn straf te hebben uitgezeten, ongewenst worden verklaard en het land worden uitgezet. Om in aanmerking te komen voor 'Vreemdelingengratie' moet de opgelegde straf vijf (5) jaar of minder zijn. Uit onderzoek van de Raad bleek dat dit proces naar tevredenheid van de betrokken actoren geschiedt.

De overname van de executie van strafvonnissen op grond van verdragen vertoont een aantal tekortkomingen. Bij overname van de executie komen de kosten voor rekening van het

ontvangende land, terwijl onvoldoende budget daarvoor bestaat. De Raad heeft uit de jaarplannen en verslagen van het OM niet geconstateerd welk bedrag hiervoor is gereserveerd. Uit interview met de AG is gebleken dat in het verleden een bedrag van 50.000,- gulden gereserveerd werd. Dit bedrag was echter niet toereikend gezien het aanzienlijk aantal verzoeken tot overname van de executie. Het komt ook vaak voor dat bij de overdracht van de executie niet mogelijk is om de gedetineerden een deel van hun straf hier te laten uitzitten. Een buitenlands vonnis moet de exequaturprocedure doorlopen. Vaak wordt de veroordeelde bij de omzetting reeds op vrije voeten gesteld wegens de voorlopige invrijheidstelling (VI regeling).

Bij SDKK is er ook een speciale afdeling opgezet, de afdeling 'Bevolkings(Gedetineerde)administratie', die belast is met de coördinatie van de executie van strafvonnissen. Deze afdeling is onderbezet. Volgens de organisatiestructuur moet de afdeling uit 7.5 fte's bestaan. Er zijn echter slechts drie personen werkzaam binnen de afdeling, waarvan één uitgeleende kracht is van een andere afdeling.

De Raad constateert dat de middelen bij het OM onvoldoende zijn. Het Parket Registratie Informatie en Management systeem (PRIEM) is nog in ontwikkeling. Het systeem biedt op dit moment niet alle management informatie met betrekking tot gevangenisstraffen. De door de Raad opgevraagde overzichten van de executie van strafvonnissen konden door het OM niet worden geproduceerd.

De uitvoering van de toepasselijke wetgeving is naar oordeel van de Raad ook deficiënt. Mensen tegen wie de maatregel van tbs is genomen worden niet in de Capriles Kliniek opgesloten. De maatregel tbs wordt zelden opgelegd, omdat er in Curaçao geen tbs-kliniek bestaat. De maatregel van plaatsing in een psychiatrische inrichting van niet toerekenings vatbare personen wordt in de Capriles Kliniek uitgevoerd. Wanneer plaatsing bij Capriles Kliniek niet mogelijk is worden eerdergenoemde categorie van veroordeelden bij SDKK ondergebracht. Bij SDKK is er echter geen geschikte afdeling hiervoor. Er zijn geen richtlijnen ten aanzien van de uitvoering van deze maatregelen opgesteld.

De Raad constateert dat het PAS systeem (Prison Administration System) bij SDKK moet worden verfijnd, aangezien niet alle relevante informatie beschikbaar is via het systeem. Het systeem heeft bijvoorbeeld geen pop-up venster. De einddatum van de detentieperiode wordt handmatig bijgehouden. Het is voorgekomen dat het personeel de einddatum van de detentie van een veroordeelde is ontgaan. Dergelijke misstanden in de executie doen geweld aan het recht en de bejegening van gedetineerden. Door tekort aan financiële middelen worden de computer systemen bij SDKK niet onderhouden. De Raad heeft ondanks uitdrukkelijk verzoek niet kunnen constateren of er middelen op de begroting voor computersystemen zijn gereserveerd en dienovereenkomstig zijn aangewend. Raad acht van essentieel belang dat de nodige investeringen in het digitale systeem van SDKK worden

gepleegd en dat het systeem wordt onderhouden. Hiervoor moeten echter de nodige middelen op de begroting worden gereserveerd.

Een ander knelpunt van het PAS-systeem is dat gegevens van gedetineerden die op vrije voeten komen automatisch uit het systeem worden verwijderd. Dit bevordert niet de efficiëntie van de werkzaamheden binnen de afdeling. Bij recidive moeten de gegevens van ex-gedetineerden telkens opnieuw worden ingevoerd.

Er is een OvJ bij het OM die speciaal belast is met de coördinatie van de executie van de strafvonnissen. Het OM stelt dat er wekeleijks een overleg in het kader van executie plaatsvindt. Tijdens de wederhoorfase stelde het OM dat conform nieuwe afspraken om de twee maanden een vergadering zou plaatsvinden met betrekking tot executie. Tijdens het onderzoek hebben respondenten van SDKK gesteld dat het overleg met het OM uitsluitend betrekking heeft op de toekenning van Elektronisch toezicht (ET), voorlopig invrijheidstelling (VI) en de bijzonderheden met betrekking tot de strafkaart van gedetineerden. Het bijhouden van de executiedagen geschiedt zelfstandig door SDKK. Er is geen digitale verbinding tussen het OM en SDKK. Het OM stelt dat wegens technische redenen dat digitale verbinding niet realiseerbaar was ten tijde van het onderzoek. De Raad is, gelet op de hierboven beschreven risico tot overschijding van de executietermijn, van oordeel dat het vereiste toezicht van het OM op de executiedagen hierdoor niet wordt geborgd. Het toezicht van het OM op de executie dient naar het oordeel van de Raad te worden verbeterd.

Het OM streefde conform haar jaarplannen in de jaren 2011, 2012 en 2013 naar executie van de helft van de vonnissen in strafzaken van niet gedetineerden binnen zes maanden nadat het vonnis onherroepelijk is geworden. Binnen de organisatie werd afgesproken met de PG dat verantwoording zal worden afgelegd aan de PG over de behaalde resultaten. De resultaten van de plannen van het OM om 50% van de vonnissen van de op vrije voeten gestelde veroordeelden ten uitvoer te leggen konden niet door het OM worden overgelegd.

De Raad constateert dat de executie van de vonnissen van niet gedetineerden moeizaam verloopt door met name gebrek aan celcapaciteit. De Raad is van oordeel dat de executie van strafvonnissen door het OM niet inzichtelijk is, aangezien de registratie niet op orde is. Op grond van nieuwe afspraken om cellen beschikbaar te stellen zal binnenkort met de executie van deze vonnissen worden gestart.

In het jaar 2011 zijn er drie en dertig (33) vreemdelingenratie door de AG afgehandeld. In het jaar 2012 werd een aantal van veertig (40) vreemdelingenratie door de AG in Curaçao behandeld. Verder constateerde de Raad dat in het jaar 2011 en 2012 respectievelijk 5 en 6 gevallen van strafexecutie van in het buitenland veroordeelde Curaçaose onderdanen werden overgenomen. Volgens het jaarverslag 2012 van het Parket van de PG was het vanwege budgettaire beperkingen niet mogelijk om in alle daarvoor in aanmerking komende

gevallen, de verzoeken daadwerkelijk af te handelen. De Raad heeft uit de jaarverslagen van het Parket PG niet geconstateerd dat in het jaar 2011 en 2012 overdracht van de executie op grond van een verdrag heeft plaatsgevonden.

Taakstraf

Conform het jaarplan 2011-2012 en 2013 van het OM streefde de organisatie ernaar om de werkstraffen te laten uitvoeren. Daarvoor moest echter voldoende organisatorische en administratieve capaciteit beschikbaar zijn.

De Reclassering is de laatste jaren onderbezet. Er wordt geen personeel aangenomen sinds de organisatie onder het ministerie van justitie valt. Voor de uitvoering van de taakstraf moeten conform de geplande structuur twee personeelsleden worden ingezet. Deze vacatures zijn echter niet ingevuld. De werkzaamheden met betrekking tot de taakstraf moesten door andere personeelsleden worden opgevangen. Een aantal werkzaamheden konden hierdoor echter niet worden uitgevoerd. Bepaalde taakstraffen die gecoördineerd moesten worden zijn hierdoor niet uitgevoerd.

Gebrek aan cellencapaciteit vormt een knelpunt voor de toepassing van vervangende hechtenis in de gevallen waarin niet aan de taakstraf wordt voldaan. Bij SDKK is er geen aparte afdeling waar vervangende hechtenis kan worden tenuitvoergelegd. Het streven van het OM en de Reclassering is om deze categorie veroordeelden zoveel mogelijk de taakstraf te laten uitvoeren. Dit geschiedt door de veroordeelde op te roepen om te verschijnen bij een HURA-(Hustisia Rapido)¹ zitting waar de kans om alsnog de taakstraf uit te voeren aan de veroordeelde wordt geboden.

De registratie van de taakstraf vindt digitaal plaats bij de Reclassering. De registratie verloopt conform een vastgesteld proces. In deze systemen worden de volgende aspecten vermeld:

- Het geslacht van de veroordeelde;
- Het soort delict waarvoor een vonnis werd uitgesproken;
- De projecten waarbij betrokkenen worden ingezet;
- Het aantal uren dat de veroordeelde zijn taakstraf moet uitvoeren;
- De realisatie.

Jaarlijks worden overzichten uitgedraaid met de informatie van de taakstraffen. Het systeem beschikt niet over een pop-up venster die de einddatum van een project zou kunnen aangeven. De controle op het proces zou soepeler verlopen, indien het systeem een pop-up venster zou hebben die de einddata van de taakstraf weergeeft.

¹ Benadering dat gerichte is op een snelle afdoening van een relatief eenvoudige strafzaak met inachtneming van zowel de juridische als de maatschappelijke context, waarbij de belangen van het slachtoffer worden meegewogen en samenwerking gezocht wordt met ketenpartners.

Een ander knelpunt is dat vonnissen betreffende het uitvoeren van een taakstraf niet altijd worden verzonden naar de Reclassering. In een dergelijk geval wordt de taakstraf dus niet uitgevoerd. Er is bovendien geen digitale verbinding tussen de reclassering en het OM, waardoor de Reclassering evenmin inzage heeft in de vonnissen waarin een taakstraf is opgelegd. De Reclassering is derhalve volstrekt afhankelijk van de verzending van de vonnissen door het OM. Het OM stelt dat inmiddels nieuwe afspraken zijn gemaakt en dat het OM in afwachting van de vonnissen inhoudende een taakstraf de rol naar Reclassering zal versturen.

De Raad is van oordeel dat de procedure inzake executie van strafrechtelijke vonnissen waarin een taakstraf is opgelegd binnen de Reclassering transparant is. Er is een vastgesteld werkproces voor de uitvoering van de taakstraf. Het digitaal systeem bij de Reclassering verstrekt relevante informatie, waaronder het aantal binnengekomen vonnissen en de uitgevoerde taakstraffen. De Raad acht het wenselijk dat het registratiesysteem verder wordt ontwikkeld. De Raad beveelt aan om het systeem up te graden en een pop-up venster in te voeren om ondermeer de einddata van de taakstraffen te weergeven.

De financiële middelen zijn niet toereikend. Bepaalde leertrajecten kunnen door de Reclassering zelf worden verzorgd, terwijl een aantal moet worden ingekocht bij een privé organisatie. Dit laatste kost ongeveer zeshonderd gulden per persoon. Er is flink ingekort op de begroting van de Reclassering. Hierdoor kon een aantal leerprojecten de afgelopen jaren niet of gedeeltelijk worden uitgevoerd.

Het OM beschikt niet over cijfers (overzichten van aantallen) opgelegde en uitgevoerde taakstraffen, terwijl dergelijke informatie bij de Reclassering beschikbaar is.

Het OM wordt in kennis gesteld van de uitvoering van taakstraf door middel van een afloopbericht. De Raad is van oordeel dat enige vorm van toezicht door het OM geboden is. Digitale verbinding tussen de Reclassering en het OM zou wellicht oplossing kunnen bieden. Hierdoor kan tevens worden verzekerd dat de Reclassering op de hoogte wordt gesteld van de vonnissen waarbij taakstraffen moeten worden uitgevoerd. Het OM stelt dat een digitale verbinding niet realiseer zou zijn omdat digitale verbinding met het Gerecht in het verleden tot technische problemen heeft geleid.

Een specificatie van het aantal opgelegde taakstraffen tijdens de HURA-zitting in het jaar 2013 was niet beschikbaar bij het OM. Uit het jaarverslag 2013 van het OM blijkt slechts dat 69 personen werden opgeroepen die een taakstraf of bijzondere voorwaarde moesten uitvoeren maar niet of niet geheel daaraan hadden voldaan. Dit aantal heeft niet alleen betrekking op recente gevallen maar ook op zaken vanaf het jaar 2008.

Door de Reclassering werd in het jaar 2011 een totaal van 116 vonnissen inhoudende een

taakstraf ontvangen waarvan de uitvoering van 41 taakstraffen door de Reclassering gecoördineerd werden. In het jaar 2012 ontving de Reclassering 125 vonnissen inhoudende een taakstraf waarvan 64 werden uitgevoerd. In het jaar 2013 ontving de Reclassering 113 vonnissen inhoudende een taakstraf. Tot en met april 2014 werden van de eerder vermelde 113 vonnissen, 87 taakstraffen door de Reclassering gecoördineerd.

Uit het jaarplan 2012 van de Reclassering blijkt de organisatie voornemens was om projectplaatsen waar cliënten in de weekeinden of in de avonduren hun opgelegde straf kunnen uitvoeren aan te werven en contact te houden met de beslissingsbevoegden bij deze projectplaatsen. Er moesten vacatures binnen de organisatie worden ingevuld. De jaarplannen 2011 en 2102 bevatten geen planning ten aanzien van deze onderwerpen en in de jaarverslagen worden de resultaten niet vermeld.

Tevens bestond het voornemen om een aantal leerstraffen te organiseren. Uit het jaarverslag 2012 blijkt dat de organisatie van de geplande leertrajecten gedeeltelijk is gerealiseerd. De organisatie stelt dat door tekort aan financiële middelen een aantal leertrajecten niet op tijd verzorgd werden.

Geldboete uit misdrijven

Het streven van het OM was om de inning van geldboetes te verbeteren door aanmaningen te versturen en adequate ondersteuning te organiseren binnen de afdeling 'Ondersteuning en Executie'. De bedoeling was om de afdeling op niveau te laten functioneren. De afdeling moest wegens gebrek aan ruimte worden verhuisd.

De administratie en coördinatie van geldboetes vindt plaats door de 'afdeling ondersteuning en Executie bij het OM'. De afdeling is belast met onder andere het versturen van aanmaningen aan veroordeelden aan wie een boete uit misdrijf zijn opgelegd. Het versturen van aanmaningen wordt bemoeilijkt doordat via post niet alle woningen bereikt worden. De inzet van deurwaarders wordt ook bemoeilijkt door het gebrek aan capaciteit. Conform de planning moet de afdeling over drie deurwaarders beschikken. De afdeling heeft twee deurwaarders waarvan één ingezet wordt bij het versturen van aanmaningen. Om de werkzaamheden optimaal uit te voeren moet de vacante functie worden opgevuld. De verhuizing van de afdeling is niet conform de voorgestelde planning gerealiseerd. De Raad is van oordeel dat het streven van de organisatie om de afdeling "Ondersteuning en Executie" in het jaar 2013 naar behoren te laten functioneren, nog niet is verwezenlijkt.

Het OM probeert zoveel mogelijk dat de geldboetes worden betaald omdat de toepassing van vervangende hechtenis vrijwel onmogelijk is. Het OM heeft als optie om de veroordeelde het bedrag in termijnen te laten voldoen. De rechter kan dit ook reeds in het vonnis opnemen. Dit legt echter extra druk op het administratieve personeel.

Boetes kunnen worden betaald door middel van bankoverschrijving en het 'Pagafasil' systeem met pasje.

De Raad constateerde mede uit het jaarverslag 2012 van het OM dat ondanks extra inspanning, het innen van boetes uit misdrijven niet goed verliep wegens technische problemen met het computersysteem.

De resultaten met betrekking tot de executie van opgelegde en geïnde geldboete uit misdrijven kon door het OM niet worden verstrekt aangezien deze cijfers niet afzonderlijk worden geregistreerd. Deze geldboetes worden in het systeem samen met de geldboetes uit overtreding ingevoerd. Een knelpunt in de executie van geldboetes uit misdrijven is dat sommige veroordeelden niet willen betalen en een aantal niet kunnen betalen, bijvoorbeeld doordat zij gedetineerd zijn en inkomen ontberen.

Schadevergoeding

Informatie met betrekking tot uitgevoerde vonnissen waarin een schadevergoeding is opgelegd, ontbreekt. De jaarverslagen 2011,2012 en 2013 van het OM bevatten geen overzicht van vonnissen waarin schadevergoeding is opgelegd noch informatie omtrent daadwerkelijk geïnde en uitgekeerde vergoedingen. Het OM bleek niet over overzichten van dit soort vonnissen te beschikken. Er is een bepaling in het nieuwe WvSr. voor Curaçao opgenomen die bepaalt dat het Land het bedrag tot maximaal 5000,- aan het slachtoffer moet voorschieten indien de veroordeelde niet of tijdelijk niet in staat is aan de schadevergoeding te voldoen. Het OM moet vervolgens erop toezien dat het bedrag op de veroordeelde wordt verhaald. Er is een speciale commissie in het leven geroepen bestaande uit medewerkers van het Ministerie van Justitie, het Ministerie van Financiën en het OM die belast is met het opzetten van de organisatie hiervan. De nieuwe regeling heeft extra druk op het OM gecreëerd in verband met de administratieve registratie en het terugvorderen van het uitgekeerde bedrag. Procedures met betrekking tot de uitvoering van de executie van schadevergoeding ontbreken. De Raad constateert dat dit traject nog in ontwikkeling is. Dit laat echter naar het oordeel van de Raad onverlet het feit dat de nodige registratie ten aanzien van de executie van schadevergoeding moet plaatsvinden.

Schadevergoeding ter voorkoming van vervolging

Het traject tot het opleggen van schadevergoeding ter voorkoming van vervolging geschiedt via het houden van de z.g. HURA-zitting. Het concept HURA-zitting werd in het jaar 2012 ontwikkeld. Het slachtoffer kan zijn schade tijdens de zitting opgeven. Het jaarplan 2013 vermeldt dat afspraken met slachtoffers voor bijvoorbeeld de schadevergoedingsmaatregel of informatie over het stellen als benadeelde partij vinden zoveel mogelijk plaats gedurende

de HURA-dagen. Het slachtoffer wordt ook geïnformeerd over het traject benadeelde partij. De Raad heeft geen overzicht van het aantal opgelegde schadevergoeding als voorwaarde ter voorkoming van strafvervolging in het jaar 2012 en 2013 ontvangen.

Conclusie

ALGEMEEN

De Raad kon niet op basis van de beschikbare informatie over de administratie van het OM vaststellen in welke mate het OM invulling geeft aan zijn taak om vonnissen in strafzaken te doen uitvoeren en in welke mate het OM de modaliteit hanteert om een verdachte in de gelegenheid te stellen strafvervolging te voorkomen door het vergoeden van schade. De Raad concludeert echter op basis van bevindingen dat dit proces niet optimaal verloopt.

De executie van strafvonnissen inhoudende een gevangenisstraf, is niet transparant en moet worden verbeterd. De afdelingen belast met executie van strafvonnissen bij het OM en SDKK zijn onderbelast. Het digitaal registratiesysteem van gevangenisstraffen is aan upgrading toe en het toezicht dat OM moet uitoefenen over SDKK is onvoldoende. Er is verschil van inzichten tussen het OM en SDKK omtrent het karakter van het overleg tussen deze instantie. Informatie inzake de uitgevoerde gevangenisstraffen is niet (digitaal) beschikbaar. Het beoogde resultaat van het OM om 50 % van vonnissen veroordeelden die op vrije voeten zijn ten uitvoer te leggen zijn niet (digitaal) beschikbaar en wordt bemoeilijkt door gebrek aan celcapaciteit. Daarnaast kan wegens het ontbreken van de nodige faciliteit de maatregel van tbs niet ten uitvoer worden gelegd. Het OM heeft geen digitale verbinding met SDKK.

De Raad concludeert dat de procedure inzake overdracht van de executie van strafvonnissen op grond van verdrag niet optimaal verloopt. Het duurt te lang voordat dergelijke verzoeken worden afgehandeld. De in plaats daarvan geïmplementeerde vreemdelingenratie verloopt wel soepel maar werd echter door het Constitutioneel Hof van Sint Maarten geacht in strijd te zijn met de gelijkheidsnorm en het non-discriminatieverbod. De overname van strafexecutie kan niet optimaal worden uitgevoerd omdat het aantal verzoeken de beschikbare middelen overtreffen.

De Raad concludeert dat de resultaten van de executie van taakstraf in Curaçao ondanks de bijzondere organisatorische inspanningen bij de Reclassering aan verbetering toe is. Het OM beschikt niet over relevante informatie inzake uitgevoerde taakstraffen. Er vindt geen overleg plaats tussen het OM en de Reclassering in het kader van de executie van de taakstraf. Het OM wordt slechts door middel van een afloopbericht op de hoogte gebracht van de uitvoering van taakstraffen. Voorts concludeert de Raad dat het toezicht op de executie van taakstraffen door het OM moet worden aangescherpt. Bij de Reclassering zijn het gebrek aan financiën en de onderbezetting de grote belemmeringsfactoren. De Raad concludeert dat de

executie van de geldboete uit misdrijven, de schadevergoeding en de schadevergoeding ter voorkoming van vervolging door het OM niet transparant en aan verbetering toe is. Tevens constateert de Raad dat de uitvoering van de planning ten aanzien van de bemensing en de benodigde middelen bij het OM niet zijn gerealiseerd.

Aanbevelingen

Algemeen

1. Draag zorg voor de benodigde financiële middelen voor investering in digitale systemen bij SDKK, het OM en de Reclassering;
2. Draag zorg voor de werving van personeel bij de afdeling 'gedetineerde administratie' van SDKK, afdeling 'Ondersteuning en Executie bij het OM en de Reclassering';
3. Draag zorg voor een lokaliteit al dan niet bij de Capriles-kliniek om een eventuele oplegging van een tbs-maatregel op een verantwoorde manier te laten plaatsvinden;
4. Verken via diplomatieke wegen de mogelijkheid om de vertraging in afhandeling van verzoeken tot overdracht van strafvonnis te verminderen;

Ten aanzien van het OM

1. Draag zorg voor een degelijk en betrouwbaar registratiesysteem voor de executie van strafvonnis;
2. Draag zorg voor het verwerken van resultaten met betrekking tot de executie in de jaarverslagen;
3. Draag zorg voor het houden van een degelijk toezicht op de executie van strafvonnis bij de diensten SDKK en de Reclassering;
4. Verbeter de informatie-uitwisseling tussen het OM met de Reclassering, al dan niet door middel van een digitaal systeem.

1. Inleiding

1.1. Aanleiding en probleemstelling

In het jaarplan voor 2014 van de Raad is bepaald dat in 2014 een (doorlichtings)onderzoek met betrekking tot de executie van strafrechtelijke vonnissen zal plaatsvinden. In eerder genoemd jaarplan staat:

Rechterlijke vonnissen behoren ten uitvoer te worden gelegd. Onvolkomenheden in de executie raken de geloofwaardigheid van het systeem. Het OM heeft de wettelijke taak vonnissen ten uitvoer te doen leggen.

Het OM is belast met het doen uitvoeren van vonnissen en beschikkingen in strafzaken.²

Bij de feitelijke uitvoering van de tenuitvoerlegging van vonnissen zijn er meerdere actoren betrokken.

Het OM is uiteindelijk verantwoordelijk voor de uitvoering van de aan haar opgedragen wettelijke taak. Het is derhalve van wezenlijk belang dat het OM zicht heeft op de wijze waarop vonnissen daadwerkelijk ten uitvoer worden gelegd. Adequate tenuitvoerlegging van rechterlijke vonnissen is van essentieel belang voor de geloofwaardigheid van de strafrechtspleging.

In eerdere inspecties verrichtte de Raad onderzoek naar onder meer de detentie en de reclasseringsinstellingen. In dit onderzoek zal de Raad, met inachtneming van reeds uit eerdere onderzoeken verkregen informatie, de executie van strafrechtelijke vonnissen beschrijven en waar mogelijk aanbevelingen doen ter verbetering van het proces.

1.2. Onderzoeksvraag

De Raad voor de rechtshandhaving zal het geplande onderzoek toespitsen op beantwoording van de volgende vraag:

1.2.1. De hoofdvraag

In hoeverre geeft het OM invulling aan zijn taak om vonnissen in strafzaken te doen uitvoeren waarin gevangenisstraffen, taakstraffen, geldboete of een schadevergoeding is opgelegd en op welke wijze hanteert het OM de modaliteit om een verdachte in de gelegenheid te stellen

² Art. 9 lid 1 onder c Rijkswet openbare Ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

strafvervolging te voorkomen door het vergoeden van schade, en zijn er verbetermogelijkheden?

1.2.2. De deelvragen

Daarbij richt het onderzoek zich op de beantwoording van de volgende deelvragen:

1. In hoeverre legt het OM vonnissen inzake een gevangenisstraf ten uitvoer?
2. In hoeverre legt het OM vonnissen inzake een taakstraf ten uitvoer?
3. In hoeverre legt het OM vonnissen inzake een geldboete ten uitvoer?
4. In hoeverre legt het OM vonnissen met als bijzondere voorwaarde schadevergoeding ten uitvoer?
5. Op welke wijze gaat het OM om met de modaliteit om een verdachte in de gelegenheid te stellen strafvervolging te voorkomen door het vergoeden van schade?
6. Zijn er verbetermogelijkheden?

1.3. De doelstelling

De Raad beoogt met dit onderzoek inzicht te bieden in de wijze waarop strafvonnissen ten uitvoer worden gelegd. Ook zal het rapport inzicht bieden in de wijze waarop zaken door het OM worden afgedaan, waarbij aan de verdachte de vergoeding van de schade aan het slachtoffer als bijzondere voorwaarde is opgelegd. Tevens zal worden onderzocht in hoeverre de vonnissen worden geëxecuteerd en in hoeverre de procedures in overeenstemming zijn met de gestelde normen. Voor zover mogelijk zal de Raad aanbevelingen doen teneinde het proces te verbeteren.

De Raad beoogt hiermee de doelmatigheid bij de executie van strafvonnissen te bevorderen en een bijdrage te leveren aan de verbetering van de processen in het kader van de tenuitvoerlegging van vonnissen.

1.4. Het toetsingskader

Voor de beantwoording van de geformuleerde deelvragen is een toetsingskader opgesteld die de volgende aspecten bevat:

- de normen;
- de organisatie;
- de middelen;
- het toezicht en;
- de resultaten.

Deze aspecten worden in deze inspectie gehanteerd om te beoordelen in welke mate het OM

de taken ten aanzien van de aan de orde zijnde onderwerpen uitvoert. Deze aspecten worden beoordeeld op grond van het WvSr en het WvSv, de plannen en verslagen van het OM en SDKK en de beschikbare digitale overzichten.

1.5. Afbakening

Het kwantitatieve deel van het onderzoek beperkt zich tot de jaren 2011, 2012 en 2013. Dit onderzoek is tevens beperkt tot de executie van strafrechtelijke vonnissen, waarbij de volgende straffen door de rechter zijn opgelegd:

- een gevangenisstraf;
- een taakstraf;
- een geldboete uit misdrijven.³

Tevens zal in dit onderzoek worden betrokken de gevallen waarbij de rechter als maatregel een schadevergoeding heeft opgelegd.⁴

In dit onderzoek worden overtredingen buiten beschouwing gelaten vanwege een aantal redenen. De procedures voor de executie van vonnissen naar aanleiding van overtredingen verschillen van de procedures voor de executie van vonnissen naar aanleiding van misdrijven. Bovendien is de Raad gebleken uit eerdere onderzoeken dat een aantal procedures met betrekking tot executie van vonnissen in geval van overtredingen naar tevredenheid van de betrokken actoren verloopt.

Ten slotte zal in het onderzoek worden betrokken de afdoening van zaken door het OM zonder tussenkomst van de rechter, waarin het OM een verdachte als voorwaarde om vervolging te voorkomen het vergoeden van de schade aan het slachtoffer oplegt.⁵

1.6. Onderzoeksopzet

Het onderzoek is uitgevoerd door inspecteurs van de Raad in de maanden januari 2014 tot en met mei 2014.

De vigerende wet- en regelgeving en de plannen en verslagen die betrekking hebben op dit onderwerp zijn verzameld en geanalyseerd. Om het beeld te complementeren werden er verschillende actoren binnen de keten geïnterviewd.

Deze interviews zijn vastgelegd in gespreksverslagen en vervolgens naar de respondenten ter verifiëring van de juistheid opgestuurd.

³ Artikel 1:11, eerste lid, onder sub a van WvSr. voor Curaçao.

⁴ Artikel 1:78 van WvSr. Voor Curaçao.

⁵ Artikel 1:149, eerste en tweede lid onder sub a van WvSr. voor Curaçao.

1.7. Leeswijzer

Dit rapport bestaat uit zeven hoofdstukken. Het begint met een samenvatting, conclusie en aanbevelingen. Het eerste hoofdstuk vermeldt de aanleiding, onderzoeksvraag, doelstelling en de onderzoeksmethode. De bevindingen met betrekking tot de executie van gevangenisstraf komen in hoofdstuk twee aan de orde. In het derde hoofdstuk vindt een beschrijving plaats van de taakstraf en in het vierde hoofdstuk worden de bevindingen met betrekking tot de executie van de geldboete vermeld, terwijl het vijfde en zesde hoofdstuk beschrijving bevatten van respectievelijk de executie van de schadevergoeding en de mogelijkheid om aan de voorwaarde van schadevergoeding aan de benadeelde te voldoen ter voorkoming van strafvervolging. Het laatste hoofdstuk bevat de conclusies en aanbevelingen van het rapport.

2. Vrijheidsstraffen en maatregelen

2.1. De inleiding

In dit hoofdstuk worden de bevindingen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van gevangenisstraf en de maatregel tot plaatsing in een psychiatrische inrichting en ter beschikkingstelling onder de loep genomen. De uitvoering van strafvonnissen en maatregelen nopen tot een degelijke organisatie en controle van de executie door het OM en overige betrokken diensten. Vervolgens wordt aandacht besteed aan de overdracht van de tenuitvoerlegging van Curaçaose strafrechtelijke beslissingen naar het buitenland en de overname van de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafrechtelijke beslissingen.

2.2. Het Wettelijk kader

2.2.1. De gevangenisstraf

De rechter kan als hoofdstraf een gevangenisstraf opleggen.⁶ De tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen geschiedt op last van het OM.⁷ Het OM is belast met het doen uitvoeren van vonnissen en beschikkingen in strafzaken.⁸

Een veroordeelde tot gevangenisstraf die wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens daarvoor in aanmerking komt, kan worden geplaatst in een inrichting voor verpleging van terbeschikkinggestelden.⁹

Ingeval van veroordeling tot gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, kan de rechter bepalen dat de straf of een gedeelte daarvan niet ten uitvoer zal worden gelegd. In geval van een veroordeling tot gevangenisstraf van meer dan twee jaren en ten hoogste vier jaren kan de rechter bepalen dat een gedeelte van de straf, tot ten hoogste twee jaren, niet zal worden ten uitvoer gelegd.¹⁰

De veroordeelde tot levenslange gevangenisstraf wordt nadat de vrijheidsbeneming ten minste twintig jaren heeft geduurd voorwaardelijk in vrijheid gesteld indien naar het oordeel van het Hof verdere onvoorwaardelijke tenuitvoerlegging geen redelijk doel meer dient.¹¹

⁶ Artikel 1:11 eerste lid van het WvSr. voor Curaçao.

⁷ Artikel 605 WvSv. voor Curaçao.

⁸ Art. 9 lid 1 onder c Rijkswet openbare Ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

⁹ Artikel 1:17 eerste lid van het WvSr. voor Curaçao.

¹⁰ Artikel 1:19 eerste en tweede lid van het WvSr. voor Curaçao.

¹¹ Artikel 1:30 eerste lid van het WvSr. voor Curaçao.

De veroordeelde tot vrijheidsstraf waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte ten hoogste een jaar bedraagt, wordt voorwaardelijk in vrijheid gesteld wanneer de vrijheidsbeneming ten minste zes maanden heeft geduurd en van het alsdan nog ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf een derde gedeelte is ondergaan.

De veroordeelde tot tijdelijke vrijheidsstraf waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte meer dan een jaar bedraagt, wordt voorwaardelijk in vrijheid gesteld wanneer hij twee derde gedeelte daarvan heeft ondergaan.¹²

2.2.2. De executie

De gevangenisstraf, ten aanzien van veroordeelden die zich in voorlopige hechtenis bevinden ter zake van het feit waarvoor zij veroordeeld zijn, gaat in op de dag waarop de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan. De gevangenisstraf en de hechtenis, ten aanzien van andere veroordeelden, gaan in op de dag van de tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak. Wordt bij een vonnis zowel gevangenisstraf als hechtenis opgelegd, dan worden deze straffen aansluitend na elkaar geëxecuteerd.¹³

Bij het opleggen van tijdelijke gevangenisstraf, hechtenis of taakstraf beveelt de rechter, dat de tijd die door de veroordeelde vóór de tenuitvoerlegging van de uitspraak in verzekering, in voorlopige hechtenis of in detentie in het buitenland voorafgaand aan een uitlevering is doorgebracht, bij de uitvoering van die straf geheel in mindering zal worden gebracht.

De tijd die door de tot gevangenisstraf of hechtenis veroordeelde in het buitenland in detentie is doorgebracht voorafgaand aan de uitlevering ten behoeve van de tenuitvoerlegging of verdere tenuitvoerlegging van deze straf, komt daarop in mindering.¹⁴

2.2.3. Plaatsing in een psychiatrische inrichting en terbeschikkingstelling

De rechter kan gelasten dat degene aan wie een strafbaar feit wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens niet kan worden toegerekend, in een psychiatrische inrichting zal worden geplaatst voor een termijn van een jaar, doch alleen indien hij gevaarlijk is voor zichzelf, voor anderen, of voor de algemene veiligheid van personen of goederen.¹⁵

De verdachte bij wie tijdens het begaan van het feit gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestond, kan op last van de rechter ter beschikking worden

¹² Artikel 1:31 eerste en tweede lid van het WvSr. voor Curaçao.

¹³ Artikel 1:61 eerste, tweede en derde lid WvSr. Voor Curaçao

¹⁴ Artikel 1:63 WvSr. voor Curaçao.

¹⁵ Artikel 1:80 eerste lid van het WvSr. voor Curaçao.

gesteld.¹⁶

Terbeschikkinggestelden kunnen worden verpleegd in een door de Minister van Justitie aangewezen inrichting hier te lande dan wel in een elders in het Koninkrijk aangewezen inrichting.¹⁷

De terbeschikkingstelling geldt voor de tijd van twee jaren, te rekenen van de dag waarop de rechterlijke uitspraak waarbij zij is opgelegd onherroepelijk is geworden.

2.2.4. Overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen

Het OM kan in uitzonderlijke omstandigheden bepalen dat een vrijheidsstraf buiten Curaçao ten uitvoer wordt gelegd.¹⁸

Indien de procureur-generaal het in het belang van een goede rechtsbedeling gewent acht, dat een vreemde staat een door de Nederlands-Antilliaanse rechter opgelegde straf of maatregel ten uitvoer legt of verder ten uitvoer legt, geeft hij, onder overlegging van het voor tenuitvoerlegging vatbare vonnis of arrest en eventuele andere met het oog op de tenuitvoerlegging van belang zijnde stukken, aan de Minister een met redenen omkleed advies tot overdracht van de tenuitvoerlegging aan die staat.

De tenuitvoerlegging in Curaçao van buitenlandse rechterlijke beslissingen geschiedt niet dan krachtens een verdrag.¹⁹

2.4. De bevindingen

2.4.1.1. De organisatie

Conform het jaarplan 2011-2012 van het OM moesten activiteiten worden verricht om een apart team op te zetten. Dit team genaamd "Ondersteuning en Executie" (team 3) werd in het jaar 2011 opgezet en werd verder versterkt in 2012. De afdeling is in het leven geroepen om de andere teams binnen het OM te ondersteunen in de taken met betrekking tot executie.

Het OM stelde dat voor de executie voldoende organisatorische en administratieve capaciteit nodig is. Conform het jaarplan 2011-2012 van het OM moest de formatie van de afdeling executie (team 3) in het jaar 2012 en 2013 uit 14 Fte's bestaan. In het jaarplan 2013 werd de

¹⁶ Artikel 1:81 eerste lid WvSr. voor Curaçao.

¹⁷ Artikel 1:84 WvSr voor Curaçao.

¹⁸ Artikel 1:44 WvSr. voor Curaçao.

¹⁹ Artikel 569 van het WvSv voor Curaçao.

geprojecteerde formatie voor dat jaar gereduceerd naar 13 Fte's. Tijdens de wederhoorfase had het OM aangegeven dat de geprojecteerde Fte's voor de afdeling executie, anders dan de jaarplannen suggereren, 10 Fte's bedroeg. Op het verzoek van de Raad aan het OM om uitleg hiervan te geven heeft de Raad geen reactie ontvangen. De Raad constateerde dat de bezetting, ten tijde van het onderzoek, van de afdeling 'Ondersteuning en Executie' uit 7 medewerkers bestond. Derhalve zijn de plannen met betrekking tot de opvulling van de vacatures, binnen de afdeling 'Ondersteuning en Executie' (team 3) niet gerealiseerd. Er is derhalve tekort aan personeel. De Raad constateerde uit interviews dat de werkdruk binnen de afdeling door het gebrek aan personeel erg hoog is. Bij het laatst gehouden driehoeksoverleg in 2013 werd deze problematiek door de HOvJ aan de orde gesteld. De organisatie wil dat de middelen op de begroting van het jaar 2015 worden gevoteerd om aan het benodigde personeel en middelen te komen. De Raad is van oordeel dat de Minister maatregelen moet treffen om adequate uitvoering van de executie te garanderen.

De executie van gevangenisstraffen vindt plaats bij SDKK. Personen tegen wie de maatregel van tbs zijn genomen worden niet in de Capriles Kliniek opgesloten. De maatregel tbs wordt zelden opgelegd, omdat er in Curaçao geen tbs-kliniek bestaat. De Capriles Kliniek is als half-open inrichting niet geschikt om dergelijke maatregelen ten uitvoer te leggen. Niet toerekeningsvatbare personen tegen wie de maatregel van plaatsing in een psychiatrische inrichting is opgelegd worden in de Capriles Kliniek ondergebracht. Wanneer opsluiting van deze categorie van personen niet mogelijk is bij de Capriles Kliniek moeten zij bij SDKK worden ondergebracht, alhoewel ook bij SDKK geen daartoe geschikte afdeling bestaat. Naar het oordeel van de Raad wordt vanwege het gebrek aan een tbs-kliniek, de mogelijkheden van de rechter tot oplegging van dergelijke maatregelen beperkt. Dit is niet in overeenstemming met de wettelijk vastgestelde bepalingen in het WvSr.

De taken met betrekking tot overdracht van de executie van strafvonnissen worden binnen het OM verdeeld. Intern is afgesproken dat de executie ook van appèl zaken, een verantwoordelijkheid is van het aanleverende eerstelijnsparquet. Het bureau van de AG is slechts belast met de administratieve afhandeling voorafgaande aan de overdracht van de executie. Het uitgangspunt is dat de veroordeelde zijn straf uitzit in het land waar hij veroordeeld werd. Op grond van een overeenkomst (verdrag) tussen Curaçao (het Koninkrijk) en andere landen kan Curaçao een ander land verzoeken om de straf van een onderdaan van zijn land over te nemen. De veroordeelde vreemdeling moet om overdracht verzoeken en het aangevraagde land moet instemmen met het verzoek. De uitvoering van de verdragen inzake overdracht stuit op bepaalde knelpunten. De procedure verloopt via diplomatieke kanalen, met name tussen Buitenlandse zaken van het betrokken land en Buitenlandse zaken in Nederland en vervolgens via de Minister van Justitie en het Parket van de PG. In de praktijk duurt deze procedure erg lang en worden dergelijke verzoeken zelden gedaan. Naar aanleiding van het advies van de commissie Scheperboer werd de 'Vreemdelingenratie' in het jaar 2001 ingevoerd. Het vreemdelingenratiebeleid werd ingevoerd met als doel de

celcapaciteit in Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou (SDKK) beter te benutten. De vreemdelingenratie houdt in dat de veroordeelde vreemdeling na een derde ($\frac{1}{3}$) van zijn straf te hebben uitgezeten ongewenst wordt verklaard en het land wordt uitgezet. Hierdoor mag betrokkene gedurende tien (10) jaar niet meer naar Curaçao terugkeren. Indien de veroordeelde toch binnen de gestelde termijn terugkeert, moet hij de resterende straf uitzitten. In 2003 heeft een beleidswijziging plaatsgevonden op grond van het advies van 'Commissie Brewster'. De grens van 8 jaar²⁰ straftijd werd destijds naar 5 jaar verlaagd. Dit houdt in dat vreemdelingen die veroordeeld zijn tot een straf van vijf jaar of meer niet in aanmerking komen voor 'Vreemdelingenratie'. Dit is om te voorkomen dat vreemdelingen die een lange straf werden opgelegd wegens de ernst van het feit toch binnen korte tijd op vrije voeten zouden komen door een beroep te doen op de vreemdelingenratie. In de praktijk houden de rechters ook rekening met deze mogelijkheid bij het opleggen van de straf. Deze straftermijn van een derde ($\frac{1}{3}$) wordt in de praktijk sneller bereikt dan een eventuele instemming van een ander land om het vonnis ter executie over te nemen. Alle veroordeelde vreemdelingen die aan de vereisten voldoen komen in aanmerking voor vreemdelingenratie omdat dat een eenzijdige, door Curaçao getroffen regeling is.

De administratieve afhandeling van vreemdelingenratie geschiedt door het tweedelijns parket. Uit onderzoek bij SDKK en het OM is gebleken dat deze werkzaamheden door de AG worden uitgevoerd. Het parket PG wordt geïnformeerd door SDKK dat een veroordeelde in aanmerking komt voor vreemdelingenratie. Dit wordt door het Parket behandeld en doorgestuurd aan het Hof ter goedkeuring en daarna naar de Minister. De procedure verloopt naar behoren. De Raad heeft geen knelpunten geconstateerd in de organisatie van de afhandeling van vreemdelingenratie. Uit interview van de Raad met de AG en SDKK is namelijk niet gebleken dat er vertraging in de afhandeling van vreemdelingenratie is vanwege te kort aan personeel. De Raad constateerde uit het jaarverslag 2013 van het Parket van de PG dat de toepassing van de vreemdelingenratie op bezwaren kan stuiten door een beroep bij de administratieve rechter op recht op gezinsleven ex artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Volgens het jaarverslag heeft het constitutioneel Hof in Sint Maarten een uitspraak gedaan waarbij vastgesteld werd dat de vreemdelingenratie in strijd is met de gelijkheidsnorm en het non-discriminatieverbod van artikel 16 van de Staatsregeling van Sint Maarten. In dit kader werd tot vernietiging geconcludeerd van het artikel van de vreemdelingenratie in het nieuw in te voeren Wetboek van Strafrecht voor Sint Maarten.

In geval van overname strafexecutie moet er ook een verdragsbasis zijn met dat andere, "aanleverende" land. Zo'n basis is er niet met alle landen. De procedure verloopt zoals bij overdracht via diplomatieke kanalen.

²⁰ Op grond van advies commissie Scheperboer.

SDKK heeft een bureau dat belast is met de registratie. Het betreft het bureau 'Bevolkings(Gedetineerde)administratie'. Dit bureau valt onder de Unit 'Correctie' en staat onder de leiding van het 'Hoofd Correctie'. De vastgestelde formatie van het bureau bestaat uit 7.5. Fte's te weten:

- Hoofd Bevolkings(Gedetineerde)administratie (1 Fte.);
- Medewerker Bevolkings(Gedetineerde)administratie (3 Fte.);
- Medewerker Bezoekadministratie (1,5 Fte);
- Medewerker Cens. en Post (1 Fte.);
- Medewerker Straf en Beklag (1 Fte.).

De Raad constateert dat slechts twee Fte's binnen het Bureau Bevolkings(Gedetineerde)administratie zijn opgevuld, te weten de functie van Hoofd Bevolkings(Gedetineerde)administratie en die van medewerker Bevolkings(Gedetineerde)administratie. Binnen het bureau is er een tweede werknemer werkzaam die door een ander bureau aan het bureau Bevolkings(Gedetineerde)administratie is uitgeleend. De Raad heeft niet geconstateerd dat door de openstaande vacatures binnen het bureau Bevolkings(Gedetineerde)administratie de werkzaamheden met betrekking tot registratie en het bijhouden van de executiedagen worden belemmerd.

Uit de interviews is gebleken dat het Unit hoofd Correctie de werkzaamheden van het bureau controleert. Daarnaast bepaalt het Unit hoofd binnen het bureau het beleid ten aanzien van de werkzaamheden. Als een vonnis binnenkomt wordt door het bureau Bevolkings(Gedetineerde)administratie bepaald of de veroordeelde in aanmerking kan komen voor VI (Voorwaardelijk invrijheidstelling) of ET (Elektronisch toezicht). Het vonnis wordt vervolgens in het PAS-systeem ingevoerd dat de VI, ET en expiratiedatum van de veroordeelde berekent. Na de invoering controleert het Unit hoofd of de gegevens correct zijn ingevoerd. Zes maanden voor de datum van ET en VI voor gedetineerden wordt de procedure opgestart. De sociale werkers worden gevraagd om de rapportage op te stellen.

2.4.1.2. De middelen

De organisatie is bezig met het ontwerpen van verschillende executie modulen die in de toekomst informatie over executie van gevangenisstraffen kan genereren. De Raad is van oordeel dat deze acties van het OM moeten leiden tot concrete resultaten. De Raad is van oordeel dat de inzichtelijkheid van de executie van gevangenisstraf en de controle daarop van eminent belang is in een democratische rechtstaat.

Een knelpunt bij de overname van de executie vormen de gemoeide kosten aangezien het ontvangende land voor de bekostiging van de overbrenging moet zorgdragen. De uitvoering is afhankelijk van voldoende budget om deze verplichtingen die Curaçao is aangegaan ook daadwerkelijk uit te voeren. De Raad heeft uit de jaarplannen en verslagen van het OM niet

geconstateerd welk bedrag hiervoor is gereserveerd. Uit interview een met de AG is gebleken dat in het verleden een bedrag van 50.000,-- gulden gereserveerd werd. Dit bedrag was echter niet toereikend door het aantal verzoeken tot overname van de executie.

De Raad constateert dat het PAS systeem bij SDKK moet worden verfijnd. Het systeem heeft bijvoorbeeld geen pop-up venster, dat relevante data waaronder de einddatum van de detentie weergeeft. De datum waarop een gedetineerde op vrije voeten komt, wordt in een computerprogramma bijgehouden. Het is voorgekomen dat het personeel van de gevangenis is ontgaan dat de strafperiode van gedetineerden is verlopen. Upgrading van het systeem is wel mogelijk. De tekortkomingen zijn doorgegeven aan de IT afdeling van SDKK en het externe automatiseringsbedrijf. Er konden geen verdere stappen worden ondernomen door tekort aan financiële middelen. De Raad constateert uit de begroting 'Plan van aanpak Bon Futuro' 2010 dat onder 2.6. van voormelde begroting voor een gedetineerden-registratie systeem een bedrag van 540.000,-- gulden voor het jaar 2011 voor de aanschaf van hardware en software pakketten was gereserveerd. De Raad heeft niet kunnen vaststellen of deze begroting is goedgekeurd en of deze middelen voor het voorgestelde doel zijn aangewend. Ondanks herhaald verzoek van de Raad om informatie te verkrijgen over mogelijke investeringen en andere tekortkomingen in het computersysteem heeft de Raad de verzochte informatie niet ontvangen.

Een ander knelpunt van het PAS-systeem is dat gegevens van gedetineerden die op vrije voeten komen automatisch uit het systeem worden verwijderd. Dit bevordert niet de efficiëntie van de werkzaamheden binnen de afdeling. Bij recidive moeten de gegevens van ex-gedetineerden telkens opnieuw worden ingevoerd. Vóór de introductie van het PAS-systeem werd het Traquin-systeem gebruikt. In dit systeem bleven de gegevens van ex-gedetineerden wel opgeslagen nadat zij op vrije voeten zijn gekomen. Een knelpunt van het Traquin-systeem is echter dat dit systeem niet meer wordt onderhouden. In de jaarplannen van SDKK zijn er verder geen meldingen gedaan over het beleid ten aanzien van de benodigde middelen voor de registratie van strafvonnissen.

De Raad acht de verfijning van het digitale systeem van essentieel belang. Het PAS-systeem geeft niet automatisch aan wanneer de strafperiode verstrijkt, waardoor het mogelijk is dat de vrijheid van een gedetineerde langer dan wettelijk toegestaan wordt ontnomen. Dergelijke misstanden in de executie doen geweld aan de rechtspositie van gedetineerden. Deze omissies in het systeem bleven zonder nadelige gevolgen aangezien de gedetineerden zelf aan de bel trokken.

2.4.2. Het toezicht

De jaarplannen 2011-2012 en 2013 van het parket OvJ vermelden dat het toezicht houden op de executie van straffen een van de doelen is in het primaire proces van het parket. Er is een

OvJ bij het OM die speciaal belast is met de coördinatie van de executie van de strafvonnissen. De Raad constateerde ten tijde van het onderzoek dat een verschil van inzicht bestond tussen het OM en SDKK ten aanzien van het toezicht. Het OM stelde tijdens interview dat wekelijks overleg plaats vindt tussen het OM en SDKK in het kader van executie van strafvonnissen. SDKK stelde dat het overleg zich beperkt tot de toekenning van VI, ET en bijzonderheden met betrekking tot de strafkaart van gedetineerden. In het kader van wederhoor heeft het OM gemeld dat vanaf dit jaar structureel overleg plaatsvindt tussen het OM en SDKK en dat overeengekomen is dat om de twee maanden een vergadering plaatsvindt. Uit interviews constateerde de Raad dat de berekening en bijhouden van de executiedagen van gedetineerden zelfstandig door het personeel bij SDKK geschiedt. De Raad kon echter tijdens haar onderzoek niet vaststellen dat een dergelijk overleg plaatsvindt. Uit de plannen van het OM blijkt niet op welke wijze het OM heeft beoogd invulling te geven aan toezichthoudende taak met betrekking tot de executie. Daarnaast constateerde de Raad dat er geen digitale verbinding bestaat tussen het OM en SDKK. In de wederhoorfase heeft het OM aangegeven dat digitale verbindingen niet realiseerbaar zijn en dat alle digitale verbindingen met het Gerecht werden afgebroken omdat deze veel technische problemen veroorzaakte. De Raad is van oordeel dat het vereiste toezicht van het OM op de executie hierdoor niet compleet wordt geborgd. Derhalve is de Raad, mede gelet op het risico tot overschijding van de executiedagen beschreven onder paragraaf 2.4.2.2, van oordeel dat het toezicht en controle die het OM moet houden op de wijze waarop de gevangenisstraffen bij SDKK ten uitvoer worden gelegd voor verbetering vatbaar is.

2.4.3. De resultaten

Het OM streefde conform de jaarplannen 2011 – 2012 en 2013 naar executie van de helft van de vonnissen in strafzaken van niet gedetineerden binnen zes maanden nadat het vonnis onherroepelijk is geworden.²¹ Daarbij werd echter aangetekend dat het behalen van dit streven afhankelijk was van de beschikbare celcapaciteit die niet tot de verantwoordelijkheid van het OM behoort. Het eerstelijns parket OM heeft prestatie indicatoren afgesproken met de PG en moet verantwoording aan afleggen over de resultaten. Hiertoe werd afgesproken dat het parket hoofd officier van justitie (HovJ) halfjaarlijks aan de PG over de bereikte doelstellingen zal rapporteren.²²

In de jaarverslagen 2011, 2012 en 2013 van het OM zijn de resultaten verwerkt. Volgens onderstaande tabel werden in het jaar 2011, 2012 en 2013 samen een totaal van 5586 zaken bij het OM ingeschreven. Informatie ten aanzien van de daadwerkelijke aan het GEA voorgelegde zaken en eventueel opgelegde straffen waren niet beschikbaar bij het OM. In onderstaand tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal ingeschreven zaken bij het

²¹ Jaarplan OM 2011 – 2012, pagina 14.

²² Jaarplan 2011/2012 Parket van de Procureur-Generaal Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba p. 8.

OM naar delict soort, beperkt tot misdrijven waarvoor een gevangenisstraf kan worden opgelegd.

Delictsoort	2011		2012		2013	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
Vermogen	504	23.6	782	37.4	442	31.2
Geweld/leven	448	21.0	480	22.9	350	24.7
Zeden	65	3.0	37	1.8	13	1.0
Verdovende middelen	550	25.7	386	18.5	336	23.7
Vuurwapen	72	3.4	56	2.7	30	2.1
Overig	498	23.3	351	16.6	126	8.9
Misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid	60	12.0				
Totaal (%)	2197	100%	2092	100%	1297	100%

De Raad merkt op dat ook de resultaten van de daadwerkelijk ten uitvoer gelegde vonnissen door het OM niet worden vermeld in deze overzichten. De Raad merkt op dat ondanks het feit dat het jaarplan 2011-2012 als doelstelling de executie van 50% van de vonnissen in strafzaken van niet gedetineerde als één van de prestatie-indicatoren vermeldt, het jaarverslag 2011 noch dat van 2012 de behaalde resultaten vermeldt. Derhalve kan de Raad geen oordeel vormen over de mate waarin het OM aan deze prestatie indicator tot ten uitvoer legging van 50% van de onherroepelijke vonnissen in strafzaken van niet gedetineerden binnen zes maanden heeft voldaan. De Raad constateert wel dat de executie van de vonnissen van niet gedetineerden moeizaam verloopt. Er is een gebrek aan cellen in SDKK. Het proces wordt hierdoor vertraagd. Door het OM werd tijdens wederhoorfase gesteld dat er nieuwe afspraken zijn gemaakt in dit kader om cellen beschikbaar te stellen en dat binnenkort gestart zou worden met de executie van deze vonnissen. .

De Raad is van oordeel dat door het ontbreken van overzichten de inzichtelijkheid van de executie van strafvonnissen niet is geborgd. Hierdoor bestaat onvoldoende zicht op de mate waarin rechterlijke vonnissen worden uitgevoerd.

In het jaar 2011 en 2013 zijn er drie en dertig (33) vreemdelingenratie door de AG afgehandeld. In het jaar 2012 werd een aantal van veertig (40) door de AG in Curaçao behandeld. Bij dit aantal over het jaar 2012 worden ook de vreemdelingenratie van het

Land Sint Maarten, tot 1 april 2012 gerekend. Op 1 april 2012 is een tweede AG in Sint Maarten in dienst getreden die de afhandeling voor Sint Maarten overnam. Verder constateerde de Raad dat in het jaar 2011 en 2012 respectievelijk 5 en 6 keer de strafexecutie van in het buitenland veroordeelde Curaçaose onderdanen werd overgenomen. Zoals reeds vermeld worden in de praktijk de meeste overgenomen veroordeelden wegens de VI regeling op vrije voeten gesteld. Daarnaast vermeldt het jaarverslag 2012 van het parket PG dat vanwege budgettaire beperkingen het niet mogelijk is om in alle daarvoor in aanmerking komende gevallen, de verzoeken ook daadwerkelijk 'without undue delay' uit te voeren.

3. Taakstraf

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de organisatie met betrekking tot de executie van de taakstraffen uiteengezet. Daarnaast wordt getracht in kaart te brengen in welke mate de uitvoering van taakstraffen plaats vindt.

3.2. Het wettelijk kader

De rechter kan een taakstraf aan de veroordeelde als hoofdstraf opleggen.

Ten aanzien van misdrijven en ten aanzien van overtredingen die worden bedreigd met een vrijheidsstraf kan de rechter een taakstraf opleggen. Een taakstraf bestaat uit een werkstraf, zijnde het verrichten van onbetaalde arbeid, of een leerstraf, zijnde het volgen van een leerproject, of een combinatie van beide. In geval van veroordeling tot gevangenisstraf of tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen deel ten hoogste zes maanden bedraagt, kan de rechter tevens een taakstraf opleggen.²³

Het vonnis vermeldt of de taakstraf bestaat uit een werkstraf, een leerstraf of een combinatie van beide, alsmede het aantal uren dat de straf zal duren. Het aantal uren dat de taakstraf duurt, bedraagt ten hoogste vierhonderdentachtig, waarvan de werkstraf niet meer dan tweehonderdenveertig uren kan bedragen. De termijn binnen welke de taakstraf moet worden voltooid bedraagt een jaar na het onherroepelijk worden van het vonnis. Het OM kan ambtshalve of op verzoek van de veroordeelde deze termijn eenmaal met een jaar verlengen.²⁴

In het vonnis waarbij taakstraf wordt opgelegd, beveelt de rechter, voor het geval dat de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht, dat vervangende hechtenis zal worden toegepast.²⁵

Indien de tot een taakstraf veroordeelde niet aanvangt met de taakstraf of het OM van oordeel is dat de veroordeelde de opgelegde taakstraf niet naar behoren verricht of heeft verricht, kan het OM de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis bevelen.²⁶

²³ Artikel 1:11 eerste lid onder sub a onder nummer 3, tweede en vierde lid van het WvSr. voor Curaçao.

²⁴ Artikel 1:45 eerste, tweede en derde lid WvSr. voor Curaçao.

²⁵ Artikel 1:46 eerste lid. WvSr. voor Curaçao.

²⁶ Artikel 1:49 WvSr. voor Curaçao.

Bij het opleggen van een werkstraf kan de rechter bepalen dat de straf of een gedeelte daarvan niet zal worden ten uitvoer gelegd.²⁷

Het OM is belast met het toezicht op de uitvoering van de taakstraf.²⁸

3.3. De bevindingen

3.3.1.1. De organisatie

Volgens de jaarplannen 2011-2012 en 2013 van het OM streefde de organisatie er naar om de werkstraffen te laten uitvoeren. Er moet voldoende organisatorische en administratieve capaciteit daarvoor beschikbaar zijn.

De Raad constateert dat de organisatie en coördinatie van de executie van de taakstraf (werkstraf en/of leerstraf) door de Reclassering plaatsvindt. Het jaarplan 2011 van de Reclassering vermeldt dat de organisatie in zijn oude structuur, Stichting Reclassering Curaçao (SRC) uit 15 fte personeel, een aantal op contractbasis, bestond. Er werd destijds gepland om nog 3 personeel in dienst te nemen.

De Raad constateert verder dat de organisatie in zijn huidige structuur onderbezet is. De onderbezetting ontstond na een beslissing van het Land Curaçao om de Reclassering niet meer als Stichting te laten doorgaan maar als uitvoeringsorganisatie binnen het Ministerie van Justitie op te nemen. Hoewel deze beslissing niet is geformaliseerd, is de Reclassering op de begroting van het Ministerie opgenomen. In het kader van de afbouw als Stichting en opbouw als overheidsentiteit zijn vacatures binnen de organisatie afhankelijk van de nieuwe organisatiestructuur die eerst door de Raad van Minister moet worden goedgekeurd. Gedurende het traject afbouw Reclassering als Stichting werd een aantal van het gecontracteerde personeelsleden wegens interne omstandigheden niet overgenomen. Het contract van een ander personeelslid werd na afloop door de aanwijzing niet verlengd. Na de beslissing om de Reclassering als uitvoeringsorganisatie binnen het Ministerie van Justitie op te nemen, werd het Land Curaçao echter met een aanwijzing van het Koninkrijk geconfronteerd. Het Land moest financiële maatregelen nemen en op de begroting inkorten. Hierdoor kon de Reclassering geen personeel meer aanwerven.

Conform de structuur moet de organisatie twee fte's maatschappelijk werker/ster hebben om alternatieve sancties te coördineren.²⁹ Volgens de organisatie zou bij opvulling van deze vacatures, op basis van roulatie, de coördinatie van de taakstraffen optimaal worden

²⁷ Artikel 1:19 eerste lid WvSr. voor Curaçao.

²⁸ Artikel 1:47 WvSr. voor Curaçao.

²⁹ Zij de beschrijving van de organisatie in het rapport 'Reclassering in Curaçao mei 2013 van de Raad voor de rechtshandhaving.

uitgevoerd. Tot 2012 had de organisatie alleen één medewerkster op MBO niveau die op tijdelijk contract basis belast was met de uitvoering van alternatieve straffen. In het jaarplan 2012 van de Reclassering stelde de organisatie dat medio april 2012 van start zou gaan met de werving van nieuw personeel. Op grond van het jaarverslag 2012 van de Reclassering constateerde de Raad dat deze plannen niet zijn gerealiseerd.

Ten tijde van het onderzoek bleek dat de Reclassering drie nieuwe werknemers erbij had gekregen. Het nieuwe personeel werd echter voor andere werkzaamheden ingezet. Vanwege de onderbezetting konden zij dus niet met de specifieke taken van de Taakstraf worden belast. De werkzaamheden met betrekking tot de uitvoering van de taakstraf konden door te kort aan personeel niet onder het overige personeel worden verdeeld. Een teamchef werd naast zijn werkzaamheden met de coördinatie van de taakstraf belast. Dit geschiedde echter op een zeer laag pitje. Als gevolg hiervan kon de Reclassering bijvoorbeeld geen maandelijkse rapportages opmaken. Er is ook een stagnatie ontstaan in de registratie en het versturen van afloopberichten naar het OM. In zijn algemeen heeft de organisatie een tekort aan acht (8) fte personeel. Er is door de Reclassering een brief naar de Minister hierover gestuurd. De Minister heeft hiervoor de aandacht en zou de benodigde middelen op de suppletore begroting van 2014 beschikbaar stellen.

De Raad is van oordeel dat de onderbezetting bij de Reclassering de uitvoering van de taakstraf in gevaar brengt. De Raad is van oordeel dat zo spoedig mogelijk de openstaande vacatures met kwalitatief personeel moet worden opgevuld. In het jaarplan 2013 van de Reclassering worden geen concrete acties genoemd ten einde aan het benodigde personeel te komen.

3.3.1.2. De middelen

Vonnissen waarin een taakstraf is opgelegd worden door het OM naar de Reclassering ter executie doorgestuurd. Bij de Reclassering bestaat een werkproces voor taakstraf. Het proces beschrijft onder andere de activiteiten, evaluatiemomenten en de vastlegging van rapportages. Als een persoon veroordeeld wordt tot het uitvoeren van een taakstraf moet het vonnis of een brief van het OM naar de Reclassering worden opgestuurd. Zonder deze vormen van kennisgeving kan de Reclassering het proces van coördinatie niet opstarten. Een taakstraf bestaat uit een werkstraf of een leerstraf of een combinatie van beiden. Door de Reclassering worden deze vormen geregistreerd per veroordeelde. De registratie vindt plaats in geautomatiseerd digitale systemen waarover de organisatie beschikt. In deze systemen worden de volgende aspecten vermeld:

- Het geslacht van de veroordeelde;
- Het soort delict;
- De projecten waarbij betrokkenen worden ingezet;
- Het aantal uren dat de veroordeelde zijn taakstraf moet uitvoeren;

- De realisatie.

Eind van het jaar wordt een digitaal uitdraai gemaakt met de status van ieder veroordeelde die in dat jaar een taakstraf moest verrichten. Daarin worden overzichten van bijvoorbeeld het aantal, soorten, geslaagde en niet geslaagde taakstraffen weergegeven. Er is noodzaak voor upgradering van het systeem. Bepaalde relevante informatie is niet beschikbaar in het systeem. Het systeem beschikt bijvoorbeeld niet over een pop-up venster dat aangeeft wanneer een project is beëindigd. Dit is van belang doordat telkens wijzigingen over de geregistreerde taakstraffen in het systeem moeten worden ingevoerd. Bijvoorbeeld indien de taakstraf verlengd wordt of aan een veroordeelde een tweede kans wordt geboden om een niet geslaagde taakstraf alsnog uit te voeren. Ondanks het feit dat de einddata van projecten in het systeem handmatig worden genoteerd en bijgehouden wordt de controle van het proces versterkt en vergemakkelijkt indien het systeem de einddata of periode automatisch aangeeft.

Een knelpunt is dat niet alle vonnissen tot het uitvoeren van een taakstraf worden opgestuurd naar de Reclassering. In een dergelijk geval blijft dit als een onbekend geval voor de Reclassering en wordt de taakstraf dus niet uitgevoerd. Dit kan bijvoorbeeld aan het daglicht komen als veroordeelden na een lange periode te hebben gewacht zich bij de Reclassering melden met de mededeling dat zij tot een taakstraf zijn veroordeeld doch nimmer zijn opgeroepen. Er is geen digitale verbinding met het OM die de Reclassering inzage geeft in de registratie van vonnissen waarin een taakstraf is opgelegd. Naar het oordeel van de Raad zou deze tekortkoming met een digitale verbinding tussen deze organisaties kunnen worden opgeheven. Tijdens de wederhoorfase stelde het OM dat digitale verbinding tussen het OM en de Reclassering op dit moment niet realiseerbaar is vanwege technische problemen.

De Raad is van oordeel dat de procedure binnen de Reclassering transparant is. Er is een vastgesteld werkproces voor de uitvoering van de taakstraf. De Raad is ook van oordeel dat de wijze waarop de registratie plaatsvindt bij de Reclassering afdoende is. De Raad is van oordeel dat ondanks het feit dat het digitaal systeem bij de Reclassering verschillende informatie biedt, met name aantal binnengekomen en uitgevoerde taakstraffen, het wenselijk is het systeem verder te ontwikkelen. Derhalve is de Raad van oordeel dat het systeem aan upgradering toe is en dat een pop-up venster moet worden ingevoerd die de einddata van de taakstraffen aangeeft.

Ten aanzien van de financiële middelen constateerde de Raad dat er tekortkomingen zijn. Bepaalde leertrajecten kunnen door de Reclassering zelf worden verzorgd. Anderen moeten worden ingekocht bij een privé organisatie. Dat kost ongeveer zeshonderd gulden per persoon. Er is flink gekort op de begroting van de Reclassering. Hierdoor kon een aantal leerprojecten door de jaren heen niet of slechts gedeeltelijk worden uitgevoerd.

Gebrek aan cellencapaciteit vormt een knelpunt voor de toepassing van vervangende hechtenis in de gevallen waarin niet aan de taakstraf wordt voldaan. Bij SDKK is er geen aparte afdeling waar vervangende hechtenis kan worden ten uitvoer gelegd. De veroordeelde wordt in principe in het huisblok of in de mannenbarak geplaatst. Intern wordt zoveel mogelijk erop toegezien dat de voor hechtenis gestrafte persoon in een meer geschikte accommodatie wordt gesloten. SDKK was voornemens om een afdeling Huis van Bewaring in te richten, maar de plannen zijn niet geconcretiseerd. De situatie wordt verergerd doordat een aantal cellen defect zijn. Daarnaast voldoen de cellen niet aan de gestelde normen om veroordeelden tot taakstraffen op te sluiten. Het OM acht het zeer onwenselijk om veroordeelden tot een taakstraf in deze cellen op te sluiten. Daarom streven het OM en de Reclassering om deze categorie veroordeelden zoveel mogelijk de taakstraf te laten uitvoeren. Dit geschiedt door de veroordeelde op te roepen om bij een HURA-zitting te verschijnen waar wederom de kans wordt geboden om alsnog de taakstraf uit te voeren.

3.3.2. Het toezicht

De Raad is van oordeel dat er ruimte voor verbetering is in de wijze waarop het OM gedurende het traject van de taakstraf toezicht houdt. Op de eerste plaats beschikt het OM niet over cijfers (overzichten van aantallen) van opgelegde en uitgevoerde taakstraffen. Dergelijke informatie was bij de Reclassering beschikbaar. Het toezicht van het OM baseert zich enkel op de kennisgeving aan het OM van de uitvoering van de taakstraf door middel van een afloopbericht. De Raad is van oordeel dat naast de verplichting tot verzending van afloopberichten enig toezicht moet worden verricht door het OM. De noodzaak hiervoor wordt versterkt gelet op de bevindingen beschreven onder paragraaf 3.3.1.1. waarbij gesteld werd dat de Reclassering gedurende een zekere periode geen afloopberichten naar het OM had verstuurd wegens gebrek aan personeel. Dit houdt in dat in die periode ook het achteraf toezicht door het OM niet werd gehouden.

3.3.1.2. De resultaten

Een specificatie van aantal opgelegde taakstraf tijdens de HURA-zitting in het jaar 2013 waren niet beschikbaar bij het OM. Uit het jaarverslag 2013 blijkt slechts dat 69 personen werden opgeroepen aan wie een taakstraf of bijzondere voorwaarde werd opgelegd maar niet of niet geheel hieraan hadden voldaan. Dit aantal heeft betrekking op recente gevallen maar ook op zaken vanaf 2008.

Zoals vermeld in onderstaand tabel van de Reclassering werd in het jaar 2011 een totaal van 116 vonnissen inhoudende een taakstraf ontvangen. Van dit totaal zijn er 41 taakstraffen gecoördineerd. In het jaar 2012 werd 125 vonnissen inhoudende een taakstraf ontvangen waarvan 64 werden uitgevoerd.

Ontvangen opgelegde alternatieve sancties en aantal plaatsingen en coördinatie

Jaar	Ontvangen	Plaatsingen en coördinatie	Percentage
2011	116	41	35.34%
2012	125	64	51.2%
Totaal	241	105	43.57%

De Raad constateert echter dat het derde kwartaal managementrapportage 2012 van de Reclassering vermeldt dat binnen de organisatie het taakgebied 'Alternatieve sanctie' geheel onbeheerd is gebleven. Tijdens het onderzoek bleek echter dat er inspanningen zijn verricht om deze straffen te coördineren. De Reclassering heeft in ieder geval getracht om contact op te nemen met de veroordeelden. Ervaring wijst dat indien niet direct contact wordt opgenomen met een veroordeelde tot een taakstraf zij naderhand minder gemotiveerd zijn om hun taakstraf te verrichten.

De Raad is van oordeel dat ondanks de onderbezetting de organisatie zich de laatste jaren heeft ingespannen om haar doeleinden te bereiken door zoveel mogelijk de taakstraffen te laten uitvoeren. De Raad betreurt echter het feit dat een groot percentage van de taakstraffen niet is uitgevoerd. Voor wat betreft het jaar 2012 constateert de Raad dat iets meer dan de helft van bij de Reclassering binnengekomen vonnissen inhoudende een taakstraf is uitgevoerd. Het percentage van de uitgevoerde taakstraffen van het jaar 2011 en 2012 ligt beneden 50 %. De Raad is gelet op het lage percentage van oordeel dat verbetering in de resultaten geboden is.

Zoals blijkt uit onderstaande schema's zijn in het jaar 2013 een totaal van 113 vonnissen inhoudende een taakstraf bij de Reclassering binnengekomen. Tot en met april 2014 zijn een totaal van 87, van 113 binnengekomen vonnissen inhoudende een taakstraf, door de Reclassering gecoördineerd. Dit betreft een percentage van 76.99% van het totaal. Dit resultaat werd bereikt mede door de inzet in 2013 van drie nieuwe werknemers.

Aantal ontvangen vonnissen met opgelegde taakstraffen: 113

Werkstraf	46
Werkstraf in combinatie met leerstraf	65

Toeloopt aantal ontvangen taakstraffen in 2013:

Maand	Aantal	Maand	Aantal
Januari	16	Juli	5
Februari	9	Augustus	0
Maart	15	September	3

April	12	Oktober	8
Mei	17	November	12
Juni	13	December	3

Aantal uren:

Opgelegde uren	Aantal personen
20 – 99	41
100 – 199	27
200 – 240	33

Stand van zaken per 16 april 2014

Categorie	Aantal	Percentage
Bezig	25	22.52%
Negatief afgerond	28	25.23%
Positief afgerond	20	18%
Probleem gevallen	14	12.61%
Moeten nog geplaatst worden	24	21.62%
Totaal	86	77.45%

Uit het jaarplan 2012 van de Reclassering blijkt de organisatie voornemens was om projectplaatsen waar cliënten in de weekeinden of in de avonduren hun opgelegde straf kunnen uitvoeren aan te werven en contact te houden met de beslissingsbevoegden bij deze projectplaatsen. Tevens bestond het voornemen om een aantal leerstraffen te organiseren.

De Raad constateerde dat in de jaarplannen 2011 en 2013 geen activiteiten zijn opgenomen ten aanzien van deze onderwerpen. De jaarverslagen vermelden niet de behaalde resultaten. Met betrekking tot de leerstraffen heeft de organisatie gepland om vijf (5) trainingen uit te voeren welke het volgende zijn:

- Equiptraining;
- Ban buska trabou;
- Konose bo mes;
- Cursus rondom drugs;
- Agressieregulatie training.

Uit het jaarverslag 2012 blijkt dat de geplande leertrajecten gedeeltelijk zijn gerealiseerd. De Raad constateerde dat volgens de kwartaalrapportages van de Reclassering twee (2) Equip trainingen in het eerste kwartaal van het jaar 2012 zijn verzorgd waaraan twintig (20) cliënten hebben deelgenomen. In het tweede kwartaal werden eveneens twee (2) Equip trainingen verzorgd waaraan zestien (16) cliënten hebben deelgenomen. De Raad heeft niet geconstateerd dat de andere geplande trainingen verzorgd werden. De organisatie stelt dat door tekort aan financiële middelen een aantal leertrajecten niet op tijd verzorgd werden.

4. Geldboete uit misdrijven

4.1. De inleiding

In dit hoofdstuk worden de bevindingen met betrekking tot de executie (inning) van geldboete uit misdrijven in kaart gebracht. Ten einde vast te stellen op welke wijze en in hoeverre het OM aan haar wettelijke taak voldoet met betrekking tot de executie van vonnissen waarin een geldboete is opgelegd zal de wijze waarop uitvoering hieraan wordt gegeven in beeld worden gebracht. Er vindt ook beschrijving van het middel dat de organisatie ter beschikking heeft om deze taak uit te voeren.

4.2. Het wettelijk kader

4.2.1. Wetboek van Strafrecht

De rechter kan een geldboete als hoofdstraf aan de veroordeelde opleggen.³⁰

De rechter kan in geval van veroordeling tot gevangenisstraf, tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, of tot taakstraf tevens een geldboete opleggen.³¹

In het geval van veroordeling tot geldboete kan de rechter bepalen dat de straf of een gedeelte daarvan niet zal worden ten uitvoer gelegd.

De rechter is tevens bevoegd bij de uitspraak te bepalen dat de veroordeelde het bedrag in gedeelten mag voldoen indien bij het vonnis een of meer geldboeten zijn opgelegd tot een bedrag van ten minste NAF. 250,-. In geval van toepassing van het hiervoor gestelde, stelt de rechter bij de uitspraak tevens een termijn vast voor de betaling van het tweede en, indien de geldboete in meer gedeelten mag worden voldaan, de volgende gedeelten. Deze termijnen worden op ten minste één en ten hoogste drie maanden gesteld. Zij mogen tezamen een tijdvak van twee jaren niet overschrijden.³²

Het OM is tevens bevoegd te stellen dat hij die tot een geldboete is veroordeeld het bij de rechterlijke uitspraak vastgestelde bedrag aan het Land binnen een vastgestelde termijn betaalt.³³

Indien een ingevolge een onherroepelijke veroordeling tot geldboete te betalen bedrag

³⁰ Artikel 1:11 eerste lid, sub a onder nummer 4 van het WvSr. voor Curaçao.

³¹ Artikel 1:11 derde lid WvSr. voor Curaçao.

³² Artikel 1:56 eerste, tweede en derde lid WvSr. voor Curaçao.

³³ Artikel 1:54 eerste lid WvSr. voor Curaçao.

binnen de daarvoor gestelde termijn niet in zijn geheel is voldaan, wordt de veroordeelde door het OM schriftelijk tot betaling aangemaand. Het bedrag wordt dan van rechtswege verhoogd met NAF. 25,-. Indien het verhoogde bedrag na verloop van de bij de aanmaning gestelde termijn geheel of ten dele onbetaald is gebleven, wordt het bedrag, dan wel het nog verschuldigde gedeelte daarvan, van rechtswege verder verhoogd met een vijfde, doch ten minste met NAF. 50,-. Een geldboete die krachtens een rechterlijke beslissing in gedeelte mag worden voldaan, of ten aanzien waarvan het OM betaling in termijnen heeft toegestaan, is in haar geheel onmiddellijk verschuldigd, zodra een verhoging is ingetreden.

Betalingen door de veroordeelde gedaan, strekken in de eerste plaats tot voldoening van de krachtens het eerste en tweede lid ingetreden verhogingen.³⁴

Bij de uitspraak waarbij een geldboete wordt opgelegd, beveelt de rechter voor het geval dat noch volledige betaling noch volledig verhaal van het verschuldigde bedrag volgt, dat vervangende hechtenis zal worden toegepast.³⁵

4.2. De bevindingen

4.2.1. De organisatie

De administratie en coördinatie van geldboetes vindt plaats door de 'afdeling ondersteuning en Executie bij het OM'. De afdeling is belast met onder andere het versturen van aanmaningen aan veroordeelden die een boete uit misdrijf zijn opgelegd. Nadat het vonnis in het systeem is geregistreerd, wordt een aanmaning verstuurd. De aanmaning geschiedt in beginsel per (normale) post, maar voor grote bedragen moet een deurwaarder worden ingeschakeld die voor de betekening aan de betrokken persoon moet zorgdragen. Het proces wordt echter door een aantal factoren bemoeilijkt. Niet alle woningen beschikken bijvoorbeeld over een brievenbus. Brieven worden niet bezorgd door de post indien de betrokken woning geen brievenbus heeft. Conform het jaarplan 2011-2012 en 2013 van het OM wordt ernaar gestreefd om opgelegde geldboetes te innen. Het OM zou meer aandacht besteden aan het versturen van aanmaningen van de boetes uit misdrijven. Uit het jaarverslag 2011 van het OM blijkt dat team 3 ook een start heeft gemaakt met de executie van vonnissen, in het geval dat naast de gevangenisstraf een geldboete is opgelegd. Ook ten aanzien van de geldboete werd gesteld dat er voldoende organisatorische en administratieve capaciteit nodig is. Conform het jaarplan 2013 van het OM bestaat de formatie van de afdeling 'Ondersteuning en Executie' (Team 3) uit drie (3) strafdeurwaarders, terwijl twee van deze functies zijn opgevuld. Uit interview is de Raad gebleken dat bij het OM slechts één (interne) deurwaarder wordt ingezet voor de betekening van de aanmaningen. In het geval hij niet beschikbaar is wordt een invaller ingeschakeld. Door deze beperkte capaciteit binnen de

³⁴ Artikel 1:57 van het WvSr. voor Curaçao.

³⁵ Artikel 1:58 eerste lid van het WvSr. voor Curaçao.

afdeling verlopen deze werkzaamheden erg traag, hetgeen een achterstand veroorzaakt in de inning van boetegeld. Alle drie vacatures binnen de afdeling 'Ondersteuning Executie' moeten worden opgevuld opdat de werkzaamheden optimaal kunnen worden uitgevoerd. Ter opvulling van deze vacatures moeten de personeelskosten eerst op de begroting worden opgevoerd.

Op grond van het bovenstaande is de Raad van oordeel dat het traject tot het aanstellen van een derde deurwaarder op korte termijn moet worden afgerond.

De toepassing van vervangende hechtenis in het geval een geldboete niet wordt voldaan stuit ook op de hierboven onder paragraaf 3.3.1.1. genoemde knelpunten en bezwaren. Het OM probeert zoveel mogelijk dat de geldboetes worden betaald. Het OM heeft als optie om de veroordeelde het bedrag in termijnen te laten voldoen. De rechter kan dit ook reeds in het vonnis opnemen. Dit legt echter extra druk op het administratieve personeel. Boetes kunnen worden betaald door middel van bankoverschrijving en het 'Pagafasil' systeem met pasje. Met name heeft het computersysteem voor vertraging in het proces gezorgd.

4.2.2. De middelen

De Raad constateerde mede uit het jaarverslag 2012 van het OM dat ondanks extra aandacht, het innen van boetes uit misdrijven mede bemoeilijkt werd wegens technische problemen met het computersysteem. De Raad constateert dat het OM de nodige inspanningen doet om het systeem verder uit te bouwen en is van oordeel dat dit traject moet worden voortgezet.

4.2.3. De resultaten

De Raad kon de resultaten met betrekking tot de executie van opgelegde en geïnde geldboete uit misdrijven niet vaststellen vanwege het feit dat het OM geen cijfers met betrekking tot geldboete uit misdrijven afzonderlijk kon produceren. Een knelpunt bij het innen van boetegeld uit misdrijven is dat sommige veroordeelden niet willen betalen. Anderen kunnen niet betalen doordat zij gedetineerd zijn bij SDKK en inkomen ontberen. Het aantal opgestuurde aanmaningen van geldboete uit misdrijven kon ook wegens gebrek aan informatie niet worden vastgesteld.

5. Schadevergoeding

5.1. De inleiding

In dit hoofdstuk wordt de organisatie van de executie van vonnissen waarin een schadevergoeding is opgelegd belicht. Op grond van de cijfermatige informatie van het OM zal getoetst worden in welke mate het OM aan haar wettelijk gestelde taak tot executie van schadevergoeding voldoet.

5.2. Het wettelijk kader

5.2.1. Het wetboek van Strafrecht

Bij een rechterlijke uitspraak waarbij iemand wegens een strafbaar feit wordt veroordeeld of waarbij door de rechter bij de strafoplegging rekening is gehouden met een strafbaar feit, waarvan in de dagvaarding is meegedeeld dat het door de verdachte is erkend en ter kennis van het Gerecht wordt gebracht, kan hem de verplichting worden opgelegd tot betaling aan het Land van een som geld ten behoeve van het slachtoffer. Het OM is belast met de tenuitvoerlegging van deze maatregel en keert het ontvangen bedrag onverwijld uit aan het slachtoffer.³⁶

Indien de veroordeelde voor een misdrijf niet of niet volledig binnen acht maanden na de dag waarop het vonnis of arrest, onherroepelijk is geworden, aan zijn verplichting heeft voldaan, keert het Land het resterende bedrag uit aan het slachtoffer dat geen rechtspersoon is. Het maximum bedrag dat het Land uitkeert aan het slachtoffer is NAFL 5000,-. Het Land verhaalt het uitgekeerde bedrag, verhoogd met 15% in verband met de kosten van inning, op de veroordeelde.

In het geval de veroordeelde niet aan zijn verplichting tot betaling van de schadevergoeding voldoet kan de vervangende hechtenis worden toegepast met dien verstande dat de verplichting ingevolge de maatregel tot schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer niet wordt opgeheven.

5.3. De bevindingen

5.3.1. De organisatie

De afdeling ‘Ondersteuning en executie’ is ook belast met de uitvoering van het

³⁶ Artikel 1:78 eerste lid WvSr. voor Curaçao.

schadevergoedingstraject. In de jaarplannen 2011-2012 en 2013 van het OM wordt ook aandacht gewijd aan het schadevergoedingstraject. Gesteld wordt dat toegekende vorderingen van benadeelde partij ook daadwerkelijk moeten worden uitgekeerd. In het jaarplan 2013 van het OM wordt gemeld dat bijzondere aandacht is verleend aan het implementeren van de verschillende wijzigingen als gevolg van de introductie van het nieuwe wetboek van strafrecht, zoals het schadevergoedingstraject. Het OM vervult een rol hierin om de schadevergoeding te innen en deze aan het slachtoffer uit te keren.³⁷ De Raad constateert uit interviews dat een speciale commissie in het leven is geroepen bestaande uit medewerkers van het departement van Justitie, het departement van Financiën en het OM. De commissie buigt zich over de organisatie met betrekking tot de uitvoering van de executie van schadevergoeding op grond van de nieuwe regelingen in het wetboek van strafrecht, waarin is bepaald dat het Land het bedrag tot maximaal 5000,- aan het slachtoffer moet voorschieten indien de veroordeelde niet of tijdelijk niet in staat is aan de schadevergoeding te voldoen. Het OM moet vervolgens erop toezien dat het bedrag op de veroordeelde wordt verhaald. Deze regeling heeft extra druk op het OM gecreëerd ten aanzien van de administratieve registratie en voor het uitvoeren van regres. Procedures met betrekking tot de uitvoering van de executie van schadevergoeding ontbreken.

5.3.2. De middelen

De Raad constateerde dat in het jaarplan 2013 van het OM wordt vermeld dat binnen het traject van schadevergoeding het PBB-systeem een belangrijke rol vervult. De Raad constateerde ook dat het systeem verder moet worden uitgebreid ten einde de registratie van schadevergoeding te kunnen registreren.

5.3.3. De resultaten

De benodigde informatie met betrekking tot uitgevoerde vonnissen waarin een schadevergoeding is opgelegd, ontbreekt. De jaarverslagen 2011 en 2012 bevatten geen overzicht van vonnissen waarin schadevergoeding is opgelegd noch informatie ten aanzien van resultaten van daadwerkelijk geïnde en uitgekeerde vergoedingen. De Raad is van oordeel dat registratie van de executie van schadevergoeding moet plaatsvinden in verband met de inzichtelijkheid van de executie.

³⁷ Jaarplan OM 2013 pagina 19.

6. Schadevergoeding ter voorkoming van vervolging

6.1. De inleiding

In dit hoofdstuk wordt de procedure voor de executie van schadevergoeding ter voorkoming van vervolging beschreven.

6.2.1. Het wettelijk kader

De officier van justitie kan voor de aanvang van de terechtzitting een of meer voorwaarden stellen ter voorkoming van de strafvervolging. Een voorwaarde die gesteld kan worden is de betaling aan het Land van een geldsom.³⁸

6.3. De bevindingen

6.3.1. De organisatie

Het OM stelt in haar jaarverslag 2012 en 2013 en het jaarplan 2013 wordt gesteld dat de organisatie op grond van de huidige wetgeving over een instrument beschikt om buiten het gerecht om zaken af te wikkelen. Dit gebeurt door het houden van de z.g. HURA zitting. De OvJ kan hierbij voor relatief eenvoudige zaken met de verdachte transigeren en daarbij eventueel het z.g. officiersmodel taakstraf toepassen. Flankerend aan deze afdoeningen is het schadevergoedingstraject opgezet. Bij het voldoen aan opgelegde voorwaarden wordt de zaak van de rol gehaald. Het OM streefde in dit kader om wekelijks een ochtend uit te trekken om HURA-zaken te houden.

Het concept HURA-zitting werd in het jaar 2012 ontwikkeld. Het slachtoffer kan zijn schade tijdens de zitting opgeven. Volgens het jaarplan 2013 van het OM wordt met slachtoffers afspraken gemaakt over de schadevergoedingsmaatregel. Het slachtoffer wordt ook geïnformeerd over het traject benadeelde partij.

6.3.3. De Resultaten

De Raad heeft geen overzicht van het aantal opgelegde schadevergoeding als voorwaarde ter voorkoming van strafvervolging in het jaar 2012 en 2013 ontvangen.

³⁸ Artikel 1:149 tweede lid onder e WvSr. voor Curaçao.

7. Conclusies en aanbevelingen

Algemeen

De Raad kan niet op basis van de administratie van het OM met cijfers vaststellen in welke mate het OM invulling geeft aan zijn taak om vonnissen in strafzaken te doen uitvoeren en in welke mate het OM de modaliteit hanteert om een verdachte in de gelegenheid te stellen strafvervolgung te voorkomen door het vergoeden van schade. De Raad concludeert uit zijn bevindingen dat dit proces niet optimaal verloopt.

De executie van strafvonnissen inhoudende een gevangenisstraf, door het OM in Curaçao is in zijn algemeen niet transparant en moet worden verbeterd. De afdelingen belast met executie van strafvonnissen bij het OM en SDKK zijn onderlast. Het digitaal systeem van de registratie van gevangenisstraffen is aan upgrading toe en het toezicht dat OM moet uitoefenen over betrokken dienst (SDKK) die met de executie van de gevangenisstraf is belast is onvoldoende. Belangrijke informatie inzake de uitvoering van gevangenisstraffen is niet (digitaal) beschikbaar. De resultaten van de plannen van het OM om 50 % van vonnissen tegen veroordeelden die op vrije voeten zijn ten uitvoer te leggen zijn niet (digitaal) beschikbaar. Bovendien wordt de uitvoering bemoeilijkt door gebrek aan celcapaciteit. Daarnaast kan wegens ontbreken van de nodige faciliteit de maatregel van tbs niet ten uitvoer worden gelegd. Het OM heeft geen digitale verbinding met SDKK.

De Raad concludeert dat de procedure inzake overdracht van de executie van strafvonnissen op grond van een verdrag niet optimaal verloopt. Het duurt te lang voordat dergelijke verzoeken zijn afgehandeld. De daarvoor in de plaats geïmplementeerde vreemdelingengratie verliep ten tijde van het onderzoek soepel maar gelet op recente uitspraken waarin is bepaald dat de vreemdelingengratie strijdig zou kunnen zijn met de gelijkheidsnorm en het non discriminatieverbod, acht de Raad noodzakelijk dat het vreemdelingengratiebeleid wordt geëvalueerd op haar juridische merites. De overname van strafexecutie kan niet optimaal worden uitgevoerd omdat het aantal verzoeken de beschikbare middelen overtreffen.

De Raad concludeert dat de resultaten van de executie van taakstraf in Curaçao ondanks de bijzondere organisatorische inspanningen bij de Reclassering aan verbetering toe is. Het OM beschikt niet over relevante informatie inzake uitgevoerde taakstraffen. Er vindt geen overleg plaats tussen het OM en de Reclassering in het kader van de executie van de taakstraf. Het OM wordt slechts door middel van een afloopbericht op de hoogte gebracht van de uitvoering van taakstraffen. De Raad concludeert dat naast de verplichting tot verzending van afloopberichten enige mate van aanvullend toezicht op de executie van taakstraffen door het OM moet worden verricht. Bij de Reclassering zijn het gebrek aan financiën en de

onderbezetting de grote belemmeringsfactoren.

De Raad concludeert dat de executie van de geldboete uit misdrijven, de schadevergoeding en de schadevergoeding ter voorkoming van vervolging door het OM niet transparant en aan verbetering toe is. Tevens constateert de Raad dat de uitvoering van de planning ten aanzien van de bemensing en de benodigde middelen bij het OM niet zijn gerealiseerd.

Aanbevelingen

Algemeen

1. Draag zorg voor de benodigde financiële middelen voor investering in digitale systemen bij SDKK, het OM en de Reclassering;
2. Draag zorg voor de werving van personeel bij de afdeling 'gedetineerde administratie' van SDKK, afdeling 'Ondersteuning en Executie bij het OM en de Reclassering';
3. Draag zorg voor een lokaliteit al dan niet bij de Capriles-kliniek om een eventuele oplegging van een tbs-maatregel op een degelijke manier te laten plaatsvinden;
4. Verken via diplomatieke wegen de mogelijkheid om de vertraging in afhandeling van verzoeken tot overdracht van strafvonnis in te korten.

Ten aanzien van het OM

1. Draag zorg voor een degelijk en betrouwbaar registratiesysteem voor de executie van strafvonnis;
2. Draag zorg voor het verwerken van resultaten met betrekking tot de executie in de jaarverslagen;
3. Draag zorg voor het houden van een adequaat toezicht op de executie van strafvonnis bij de diensten SDKK en de Reclassering;
4. Verbeter de informatie-uitwisseling tussen het OM met de Reclassering, al dan niet door middel van een digitaal systeem.

BIJLAGE I: Lijst van geïnterviewde personen

Parket Procureur-Generaal

Advocaat-Generaal;
Beleidsadviseur

Parket Openbaar Ministerie

Hoofdofficier van Justitie;
Teamleider en plv Hoofdofficier
van Justitie
Officier van Justitie belast met
toezicht op de Executie;
Hoofd afdeling 'Ondersteuning en
Executie';
Beleidsmedewerker

Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou

Afdelingshoofd gedetineerden
administratie;
Unithoofd Correctie

Stichting Reclassering Curaçao

Interim-directeur

BIJLAGE II: Lijst van geraadpleegde bronnen

WvSr

WvSv

Jaarplannen

Parket PG
Parket OM
SDKK
Reclassering Curaçao

Jaarverslagen

Parket PG
Parket OM
SDKK
Reclassering Curaçao

Rapport Reclassering in Curaçao 2013

BIJLAGE III: Vragenlijst

Deelvraag 1:

In hoeverre legt het OM vonnissen inzake **gevangenisstraffen** ten uitvoer?

Norm	Indicator	Vragen
<p>Norm</p> <p>1. Het OM is belast met de executie van rechterlijke vonnissen</p> <p>2. Er zijn andere organisaties erbij betrokken die met de uitvoering zijn belast.</p>	<p>Organisatie:</p> <p>Er is voldoende personeel, begroting, controle, betrouwbaar systeem</p> <p>Software systemen</p> <p>Grondslag art. 1:19 en 1:20 1:21, herstel veroorzaakte schade, verbod contact leggen, bepaalde locatie aanwezig te zijn, melden bij instanties, bloedonderzoek en urine-onderzoek ivm verbod gebruik alcohol en drugs, opneming in een inrichting of zorginstelling, instelling voor begeleid wonen of maatschappelijke opvang, bewegingsvrijheid,</p>	<p>Wie is belast met executie van strafvonnissen en op welke wijze wordt dit georganiseerd?</p> <p>Welke middelen, personeel en begroting is hiervoor nodig?</p> <p>Beschikken de organisaties over de beheerfaciliteiten?</p> <p>Wie is belast met de controle op de bijzondere voorwaarden voor de voorwaardelijke straf en de proeftijd?</p> <p>Hoe wordt de straf van op vrije voeten gestelde personen geëxecuteerd?</p> <p>Is er een OvJ belast met de controle op executie?</p> <p>Is er een afdeling of ambtenaar erbij betrokken? (afdeling Ondersteuning en Executie bij OM, SDKK ??, GOG ??)</p> <p>Hoe ziet de organisatiestructuur van de afdeling eruit?</p> <p>Door wie wordt het bijgehouden?</p> <p>Hoe is de verdeling van taken geregeld? (Wie doet wat).</p> <p>Op welke wijze wordt het bijgehouden?</p> <p>Hoe/door wie wordt de in mindering te brengen tijd van in verzekering, in voorlopige</p>

	<p>Grondslag art. 1:31 Sr.</p> <p>Software systeem</p> <p>Bijvoorbeeld voor de elektronisch toezicht</p>	<p>hechtenis of in detentie in het buitenland berekend en of bijgehouden?</p> <p>Welke processen worden hiervoor gebruikt?</p> <p>Welke rol speelt het informatiesysteem PRIEM hierin?</p> <p>Is er sprake van digitalisering van strafkaarten?</p> <p>Welke andere organisaties zijn er bij betrokken?</p> <p>Is er een samenwerking in de executie met het KPC?</p> <p>Is de procedure betrouwbaar?</p> <p>Welke knelpunten zijn er in de uitvoering van de deze modaliteiten en hoe kunnen deze worden opgelost?</p> <p>Zijn er knelpunten in de executie van lokale vonnissen? De wetgeving, uitvoering van, proeftijd, Tbs, (strafexecutie naar elders wegens vreemdelingenratie) en de samenwerking tussen de organisaties.</p> <p>In welke mate wordt de straf in het buitenland ten uitvoer gelegd?</p> <p>In welke mate wordt de straf van in het buitenland veroordeelde personen in Curaçao tenuitvoergelegd?</p> <p>Met welke landen zijn overeenkomsten (verdragen) gesloten?</p> <p>In welke mate worden in Curaçao buitenlandse vonnissen uitgevoerd?</p> <p>Welke knelpunten zijn er in de mogelijkheden, modaliteiten en</p>
--	--	---

	<p>Er zijn verdragen met ander landen waarin procedures zijn vastgelgd. Het OM/SDKK kunnen aantonen dat dergelijke vonnis worden uitgevoerd.</p> <p>Capaciteits probleem, fysieke inrichting</p> <p>De inrichtingen belast met de executie kunnen aantonen dat er richtlijnen bestaan waarin procedures zijn beschreven, executie periode worden bijgehouden, (het bestaan van systemen software waarin de registratie plaatsvindt) en speciale afdeling(en) belast met de controle/bijhouding.</p>	<p>de executie van buitenlandse vonnissen en Curaçaose vonnissen in het buitenland? Hoe kunnen deze worden opgelost? Welke inrichtingen zijn belast met de executie? Welke (interne) richtlijnen zijn hierop van toepassing? Hoe wordt de registratie bijgehouden? Is er een interne structuur? Welke capaciteit is er hiervoor? In welke mate bestaan er samenwerking tussen de partners in de keten? Welk personeel is hiermee belast? Welke knelpunten bestaan er in de organisatie en de plaatsen van executie etc? Hoe kunnen deze worden opgelost?</p>
--	---	--

Deelvraag nummer 2

In hoeverre legt het OM vonnissen inzake **taakstraffen** ten uitvoer?

Norm	Indicator	Vragen
<p>Bijvoorbeeldvervangende hechtenis bij niet voldoening art. 1:46 Sr. Art. 1:45 Sr. Art. 1:169 jo. 1:149 Sr.voor jeugdige personen</p>	<p>Er zijn middelen, personeel en begroting en beheerfaciliteiten beschikbaar?</p> <p>Grondslag art. 1:46 Sr bij rechterlijke uitspraak</p> <p>Art. 1:169 Sr.</p> <p>Art. 1:171 jeugdreclassering</p> <p>Art. 1:169 lid 1</p> <p>Art. 1:170 lid 1 e.v.</p>	<p>Hoe wordt het gedaan?</p> <p>Welke andere organisaties zijn bij de uitvoering van taakstraffen betrokken?</p> <p>Welke middelen, personeel en begroting is hiervoor nodig?</p> <p>Beschikken de organisaties over de beheerfaciliteiten?</p> <p>Bij welke plaatsen worden werkstraffen, leerstraf ten uitvoer gelegd?</p> <p>Wie is met de controle belast?</p> <p>In welke mate wordt de vervangende hechtenis ten uitvoer gelegd op grond van de rechterlijke uitspraak in het geval de taakstraf niet naar behoren wordt verricht?</p> <p>Is er voldoende capaciteit hiervoor?</p> <p>Welke knelpunten zijn er en hoe kunnen deze worden opgelost?</p> <p>Hoe wordt dit voor jeugdige personen uitgevoerd?</p> <p>Waar worden de werkstraf of de leerprojecten gehouden?</p> <p>Wie controleert dit/welke instaties zijn hierbij betrokken?</p>

		Hoe wordt dit bijgehouden (aantal uren etc). Hoe wordt een eventueel toe te passen vervangende jeugdetentie uitgevoerd?
--	--	--

Deelvraag 3

In hoeverre legt het OM vonnissen inzake **geldboete** ten uitvoer?

Norm	Indicator	Vragen
<p>Indicator Art. 1:11 derde lid In geval van veroordeling tot gevangenisstraf, tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, of tot taakstraf kan de rechter tevens een geldboete opleggen.</p> <p>Art. 1:54 Sr. e.v.</p> <p>Art. 1:54 eerste lid en art. 615 Sv.</p> <p>Arti. 1:57 Sr</p>	<p>Er zijn middelen, personeel en begroting en beheerfaciliteiten beschikbaar?</p>	<p>Hoe wordt het gedaan? Welke middelen, personeel en begroting is hiervoor nodig? Beschikken de organisaties over de beheerfaciliteiten? Welk proces is voor de inning van geldboete? Hoe wordt de rechterlijke uitspraak tot betaling in termijnen uitgevoerd? Wordt de opsturing van kennisgeving en aanmaning uitgevoerd? Door welke personen of afdeling? Hoe gebeurt dit? Wordt de regeling mbt verhoging van de geldboete van de wanbetaler toegepast? In welke mate wordt de vervangende hechtenis (op grond van de uitspraak) toegepast voor wanbetalers? Wie is met de uitvoering en de controle belast? Welk registratiesysteem wordt gebruikt? Is dit systeem hetzelfde als</p>

	<p>Art. 1:168 Sr.</p>	<p>het systeem PAGA BO BUT? Indien niet in hoeverre is het mogelijk een eenduidig systeem te hanteren? Hoe en door wie worden de boetes geïnd? Zijn er andere (digitale) betalingsmogelijkheden? Zijn er andere organisaties bij het innen van geldboete betrokken? Welke Knelpunten zijn er: Zijn er achterstanden bij het innen van boetegeld? Hoe verloopt het proces aanmanning en kennisgeving. Zijn er achterstanden? Zijn de achterstanden nog in te halen? Hoeveel bedragen deze? Hoe kunnen (zullen) deze knelpunten worden opgelost? Voor jeugdige personen</p>
--	-----------------------	---

Deelvraag 4

In hoeverre legt het OM vonnissen inzake **schadevergoeding** ten uitvoer?

Norm	Indicator	Vragen
<p>Artikel 1:78 Sr. en 178 Sv. Het OM is is belast met de tenuitvoerlegging van deze maatregel en keert het ontvangen bedrag onverwijld uit aan het slachtoffer. Art. 1:21 Sr</p> <p>Artikel 1:157 jo. 1:78 Sr. Ministeriële Beschikking over elektronische toezicht</p>	<p>Er zijn middelen, personeel en begroting en beheerfaciliteiten beschikbaar?</p> <p>Jaarverslag OM</p> <p>Schakel art.1;157 Sr.</p>	<p>Hoe wordt dit binnen het OM georganiseerd?</p> <p>Welke middelen, personeel en begroting is hiervoor nodig. Beschikken de organisaties over de beheerfaciliteiten?</p> <p>Is er een speciale afdeling/ambtenaar hiermee belast?</p> <p>Is er voldoende organisatorische en administratieve capaciteit?</p> <p>Zijn er opgestelde procedures om deze gelden te innen (opsturen van kennisgeving en aanmaningen etc?).</p> <p>In welke mate wordt gebruik gemaakt van elektronisch toezicht om meer ruimte aan de toegemoetkoming van schadevergoeding te creëren.</p> <p>Welke knelpunten zijn er en hoe kunnen deze worden opgelost?</p> <p>Wordt deze modaliteit ook voor jeugdige personen toegepast? Indien ja hoe wordt het georganiseerd?</p> <p>Wordt eventueel vervangende jeugddetentie toegepast? Hoe wordt dit georganiseerd? Indien niet, waarom niet.</p>

Deelvraag 5

Op welke wijze gaat het O.M. om met de modaliteit om een verdachte in de gelegenheid te stellen **strafvervolgning te voorkomen door het vergoeden van schade?**

Norm	Indicator	Vragen
<p>Door middel van de HURA-zitting gebruik te maken van transacties, al dan niet met officieersmodel taakstraf (1:149).</p> <p>Jeugdige personen Artikel 1;157 jo. 1:162 juncto artikel 1:149 Sr.</p> <p>Opsturen van aanmaning en kennisgeving</p> <p>Wekelijks in de ochtenduren conform jaarverslag/plan</p> <p>Reclassering en voogdijraadsambtenaar, de verdachte en zijn raadsman</p>	<p>Er zijn middelen, personeel en begroting en beheerfaciliteiten beschikbaar?</p>	<p>Hoe wordt het uitgevoerd? Welke middelen, personeel en begroting is hiervoor nodig. Beschikken de organisaties over de beheerfaciliteiten? a. Informatiesystemen aanwezig ter registratie van bv. schadevergoedingstraject? Welk proces is er voor de inning van de overeengekomen schadevergoeding? Wie is (zijn) met de controle belast? Is er voldoende organisatorische administratieve capaciteit? In welke mate wordt van deze modaliteit bij de HURA zitting gebruik gemaakt? Welke andere organisaties zijn betrokken bij de HURA waarbij deze modaliteit wordt toegepast? Wat zijn de consequenties voor verdachten die zich niet aan hun verplichting tot het vergoeden van de schade hebben gehouden? Hoe wordt dit in de praktijk georganiseerd? Zijn er kenpunten in de</p>

		<p>organisatie?</p> <p>1. Met betrekking tot wet en regelgeving?</p> <p>2. Informatiesystemen?</p> <p>3. Capaciteit</p> <p>4. Met betrekking tot de HURA zitting?</p> <p>5. Uitvoering van de executie voor de verdachten die zich niet aan de gestelde voorwaarde (n) heeft gehouden?</p> <p>Hoe kunnen deze worden opgelost?</p> <p>Wordt deze modaliteit ook voor jeugdige personen toegepast?</p> <p>Indien ja hoe wordt dit georganiseerd met namen het innen van de schadevergoeding etc. en eventuele vervangende jeugddetentie?</p>
--	--	---